

Bruxelles, 26 iunie 2018
(OR. en)

10295/18

**Dosar interinstituțional:
2016/0397 (COD)**

**SOC 427
EMPL 348
CODEC 1113**

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă: Secretariatul General al Consiliului

Destinatar: Delegațiile

Nr. doc. ant.: 10052/18

Nr. doc. Csie: 15642/16 + ADD 1-ADD 8

Subiect: Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL
CONSILIULUI de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind
coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului (CE) nr.
987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului
(CE) nr. 883/2004 (text cu relevanță pentru SEE și Elveția)
- Abordare generală

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor textul proiectului de regulament sus-menționat, cu privire la care Consiliul (EPSCO) a ajuns la o abordare generală în cadrul reuniunii sale din 21 iunie 2018. Modificările față de ultima versiune (anexele la documentul 10052/18) sunt evidențiate cu **caractere aldine**.

Proiect de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004

(Text cu relevanță pentru SEE și Elveția)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 48,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Un sistem modernizat de coordonare a securității sociale a început să se aplice de la 1 mai 2010, cu Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009.

¹ JO C , , p. .

- (2) Aceste regulamente au fost actualizate prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012, cu scopul de a completa, de a clarifica și de a actualiza anumite dispoziții ale regulamentelor, în special în ceea ce privește determinarea legislației aplicabile și prestațiile de șomaj, precum și de a aduce adaptări de natură tehnică trimiterilor la legislația națională din anexe.
- (3) Din evaluările și discuțiile din cadrul Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială a reieșit că, în domeniul prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung, al prestațiilor de șomaj și al prestațiilor familiale, procesul de modernizare ar trebui să continue.
- (4) Este în continuare esențial ca regulile de coordonare să țină pasul cu evoluțiile contextului juridic și societal în care se aplică, facilitând în continuare exercitarea drepturilor cetățenilor și garantând, în același timp, claritatea juridică, o repartizare corectă și echitabilă a sarcinii financiare între instituțiile statelor membre implicate, precum și simplitatea administrativă și forța executorie a normelor.
- (5) La aplicarea principiului egalității de tratament prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 883/2004, trebuie să se respecte jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. Curtea a interpretat principiul respectiv și relația dintre Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre ² pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora în hotărârile pronunțate în cauzele C-140/12 *Brey*, C-333/13 *Dano*, C-67/14 *Alimanovic*, C-299/14 *Garcia-Nieto* și C-308/14 *Comisia/Regatul Unit*.

2 JO L 158, 30.4.2004, p. 77.

- (6) Prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung nu au fost până în prezent incluse în mod explicit în domeniul de aplicare material al Regulamentului (CE) nr. 883/2004, fiind însă, în principiu, coordonate prin aplicarea normelor care greează prestațiile de boală, ceea ce a condus la o lipsă de securitate juridică atât pentru instituții, cât și pentru persoanele care solicită prestații pentru îngrijirea pe termen lung. Este necesar să se elaboreze prin acest regulament un cadru juridic stabil și adecvat pentru prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung, care să le coordoneze în continuare ca și cum ar fi prestații de boală, ca regulă generală, și care să includă o definiție clară și o listă a acestor prestații.
- (7) [...]
- (8) În domeniul prestațiilor de șomaj, normele privind cumulul perioadelor de asigurare ar trebui să fie aplicate în mod uniform de către toate statele membre.
- (8a) Pentru a se garanta o legătură reală între persoana aflată în șomaj și piața muncii din statul membru care asigură prestațiile de șomaj, excepții fiind lucrătorii transfrontalieri aflați în șomaj total menționați la articolul 65 alineatul (2) și la articolul 65 alineatul (2a) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, normele privind cumulul perioadelor necesare acordării dreptului la prestații de șomaj ar trebui să fie supuse condiției ca persoana asigurată să fi realizat cel mai recent o perioadă neîntreruptă de cel puțin o lună de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă în statul membru respectiv, și să fi contribuit deci astfel la finanțarea regimului de prestații de șomaj al statului membru respectiv în cursul unei perioade predefinite. În caz contrar, competența ar trebui să îi revină penultimului stat membru în care persoana respectivă a realizat o perioadă de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă, dacă aceasta a realizat o astfel de perioadă în respectivul stat membru. În acest caz, înregistrarea pe lângă serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru al celei mai recente asigurări ar trebui să aibă același efect ca înregistrarea pe lângă serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru în care șomerul a fost asigurat anterior. În situațiile în care persoana nu a realizat o astfel de perioadă în respectivele state membre, competența ar trebui să îi revină statului membru al celei mai recente asigurări, încadrări în muncă sau activități independente.

- (9) Pentru a le oferi șomerilor care se deplasează în alt stat membru mai multe oportunități de găsim a unui loc de muncă și mai multe șanse de reintegrare pe piața muncii, precum și pentru a soluționa problema necorelării competențelor la nivel transfrontalier, statele membre pot decide să se prevaleze de posibilitatea de a prelungi perioada de exportare a prestațiilor de șomaj până la sfârșitul perioadei în care persoana are dreptul la prestații.
- (10) Este necesar să se asigure într-o măsură mai mare egalitatea de tratament a lucrătorilor frontalieri și a celor transfrontalieri, garantându-se că aceștia primesc prestații de șomaj din partea statului membru în care au desfășurat ultima activitate, cu condiția să fi realizat o perioadă de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă în statul membru respectiv pentru o perioadă de cel puțin trei luni neîntrerupte.
- (10a) Piața forței de muncă din Luxemburg se caracterizează printr-o serie de trăsături specifice. Lucrătorii frontalieri reprezintă o proporție foarte semnificativă din ansamblul ocupării forței de muncă în Luxemburg, care depășește cu mult proporția de lucrători frontalieri din populația activă a oricărui alt stat membru. Introducerea noilor norme referitoare la lucrătorii frontalieri și transfrontalieri este susceptibilă să plaseze o sarcină administrativă foarte mare asupra autorității publice luxemburghize din domeniul ocupării forței de muncă din cauza unei creșteri semnificative a numărului de lucrători frontalieri pentru care aceasta ar deveni instituția competentă. Prin urmare, este oportun să se acorde Luxemburgului o perioadă suplimentară de introducere treptată, în cursul căreia să se aplice în continuare articolele 65 și 86 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și articolele 56 și 70 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009, în vigoare înainte de [data intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. xxxx], astfel încât să acorde acestui stat membru timpul necesar pentru adoptarea tuturor etapelor pregătitoare necesare în vederea unei tranziții fără probleme de la actualul cadru de reglementare la noile norme și pentru adaptarea sistemului său de securitate socială.**
- (11) Pentru a se ține seama de hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-347/12 *Wiering*, în scopul calculării suplimentului diferențial, se face distincția între două categorii de prestații familiale de același tip: prestații familiale în numerar care au ca scop principal înlocuirea veniturilor neobținute din motiv de creștere a copilului, pe de o parte, și restul prestațiilor familiale, pe de alta.

- (11a) Prestațiile familiale în numerar care au ca scop principal înlocuirea unei părți din veniturile neobținute sau a totalului acestor venituri ori a veniturilor pe care persoana nu le poate obține în timpul perioadelor de creștere a copilului sunt concepute pentru a satisface nevoile individuale și personale ale părintelui care intră sub incidența legislației statului membru competent și, prin urmare, se poate face o distincție între acestea și alte prestații familiale, dat fiind faptul că ele sunt destinate să asigure părintelui o compensație pentru pierderea de venit sau salariu pe durata perioadei dedicate creșterii copilului și nu numai să acopere cheltuielile familiale generale.
- (12) Pentru a permite actualizarea în timp util a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 în funcție de evoluțiile naționale, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei Europene în ceea ce privește modificarea anexelor la Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și la Regulamentul (CE) nr. 987/2009. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ³. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul ar trebui să primească toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții ar trebui să aibă acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate
- (13) Pentru a sprijini statele membre în eforturile lor de combatere a fraudei și a erorilor în aplicarea normelor de coordonare, este necesar să se stabilească un temei juridic și mai permisiv care să faciliteze prelucrarea datelor cu caracter personal aferente persoanelor care intră sub incidența Regulamentelor (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009. Astfel, un stat membru ar putea să compare datele deținute de instituțiile sale competente cu cele aflate în posesia altor state membre, pentru a identifica erori sau inconsecvențe care necesită investigații suplimentare.
- (14) [...]

3 JO L 123, 12.5.2016, p. 1-14.

- (15) Pentru a accelera procedura de verificare și retragere a documentelor în cazuri de fraudă și eroare, este necesar să se consolideze colaborarea și schimbul de informații dintre instituția emitentă și instituția care solicită o retragere. În cazul în care există îndoieli cu privire la valabilitatea unui document sau cu privire la corectitudinea elementelor justificative, este în interesul statelor membre și al persoanelor vizate ca instituțiile în cauză să ajungă la un acord într-un interval de timp rezonabil.
- (15a) În ceea ce privește documentele legate de legislația aplicabilă titularului în materie de securitate socială, ar trebui să existe o procedură detaliată care să reglementeze cooperarea în cazul în care există dubii privind valabilitatea acestora. Este totodată necesar să se prevadă norme suplimentare privind retroactivitatea în cazul în care un document este retras sau rectificat. Aceasta include situațiile în care statele membre implicate ar trebui să ia în calcul încheierea unui acord în temeiul articolului 16 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 pentru perioadele, fie luate parțial, fie luate în totalitate, pe care le vizează documentul.
- (16) Pentru a asigura funcționarea eficace și eficientă a normelor de coordonare, este necesar să se clarifice regulile pentru determinarea legislației aplicabile în cazul angajaților care își desfășoară activitatea economică în două sau mai multe state membre, cu scopul de a asigura într-o mai mare măsură condiții egale cu cele care se aplică persoanelor care sunt trimise să desfășoare activități economice pe teritoriul unui singur stat membru.
- (16a) Mai mult, legătura cu sistemul de securitate socială al statului membru de origine al angajaților trimiși în alt stat membru ar trebui întărită prin prevederea unei perioade minime de afiliere prealabilă.

- (17) Comisiei Europene ar trebui să i se acorde competențe de executare în vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a dispozițiilor de la articolele 12 și 13 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și pentru punerea în aplicare a normelor privind recuperarea din Regulamentul (CE) nr. 987/2009. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁴.
- (18) În cazul în care un stat membru nu este în măsură să notifice înainte de termenul stabilit costul mediu anual pe persoană pentru fiecare grupă de vârstă pentru un an de referință, este necesar să se prevadă alternativa ca statul membru să poată depune creanțe pentru anul respectiv pe baza costurilor medii anuale pentru anul imediat anterior publicate în Jurnalul Oficial. Rambursarea cheltuielilor pentru prestații în natură pe baza unor sume fixe ar trebui să fie cât mai apropiată posibil de cheltuielile reale; prin urmare, o derogare de la obligația de notificare ar trebui să facă obiectul aprobării de către Comisia administrativă și nu ar trebui acordată într-un an consecutiv.
- (19) Procedura de compensare care se aplică în situațiile în care legislația unui stat membru a fost aplicată cu titlu provizoriu în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 ar trebui să fie extinsă și la alte cazuri în care unei instituții nu i-a revenit competența de a acorda prestații sau de a percepe cotizații. Totodată, în acest context, este necesar să nu se aplice dispoziții naționale divergente privind prescripția, pentru a se garanta că nu se blochează plata retroactivă între instituții prin termene incompatibile prevăzute în legislația națională, stabilindu-se, în același timp, o perioadă uniformă de prescripție de trei ani calculată în sens retroactiv de la începerea procedurii de dialog menționate la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 6 alineatul (3) din prezentul regulament, pentru se a garanta că procedura de soluționare a litigiilor de acest tip nu este obstrucționată.

4 JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

- (20) Recuperarea eficace constituie un mijloc de prevenire și de combatere a abuzurilor și a fraudelor și de asigurare a bunei funcționări a sistemelor de securitate socială. Procedurile de recuperare prevăzute în titlul IV capitolul III din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 se bazează pe procedurile și normele stabilite în Directiva 2008/55/CE a Consiliului ⁵. Această directivă a fost înlocuită de Directiva 2010/24/UE privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri ⁶; aceasta din urmă a introdus un instrument uniform care să fie utilizat pentru măsurile de executare, precum și un formular standard pentru notificarea instrumentelor și a măsurilor referitoare la creanțe. În cadrul unui proces de reexaminare efectuat de către Comisia administrativă pentru coordonarea sistemelor de securitate socială, majoritatea statelor membre au considerat că este avantajos să se utilizeze un instrument uniform în ceea ce privește executarea, similar celui prevăzut de Directiva 2010/24/UE. Prin urmare, este necesar ca normele privind asistența reciprocă pentru recuperarea creanțelor în domeniul securității sociale să reflecte noile măsuri din Directiva 2010/24/UE, astfel încât să se asigure o recuperare mai eficientă și o bună funcționare a regulilor de coordonare.
- (21) Pentru a se ține cont de modificările juridice din anumite state membre și pentru a se garanta securitatea juridică pentru părțile interesate, este necesară adaptarea anexelor la Regulamentul (CE) nr. 883/2004.
- (22) Deși o serie de dispoziții din prezentul regulament pot fi aplicate imediat, întrucât nu necesită o transpunere suplimentară, este oportun să se prevadă o dată pentru aplicarea altor dispoziții specifice ale prezentului regulament, dată care să acorde un timp suficient pentru transpunerea acestora,

5 Directiva 2008/55/CE a Consiliului din 26 mai 2008 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri (JO L 150, 10.6.2008, p. 28).

6 Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri (JO L 84, 31.3.2010, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 883/2004 se modifică după cum urmează:

1. [...]

1a. (nou) După considerentul 2 se introduce un nou considerent 2a:

„(2a) Articolele 45 și 48 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene garantează libera circulație a lucrătorilor, care implică eliminarea oricărei discriminări pe motiv de cetățenie, și prevăd adoptarea măsurilor necesare în domeniul securității sociale pentru a garanta această libertate. În plus, în conformitate cu articolul 21 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, orice cetățean al Uniunii are dreptul de liberă circulație și de ședere pe teritoriul statelor membre, sub rezerva limitărilor și condițiilor prevăzute de tratate și de măsurile adoptate în vederea aplicării acestora.”

2. [...]

2a. (nou) Considerentul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„În cadrul acestei coordonări, este necesar să se garanteze egalitatea de tratament în Uniune, conform diferitelor legislații interne, pentru persoanele în cauză.”

2aa. (nou) După considerentul 5 se introduce un nou considerent 5-a:

„La aplicarea principiului egalității de tratament prevăzut în prezentul regulament, trebuie să se respecte jurisprudența Curții. Curtea a interpretat principiul respectiv și relația dintre prezentul regulament și Directiva 2004/38/CE în hotărârile sale emise în cauzele recente C-140/12, *Brey*, C-333/13, *Dano*, C-67/14, *Alimanovic*, C-299/14, *Garcia-Nieto*, și C-308/14, *Comisia/Regatul Unit*.”

3. [...]

4. Considerentul 18b se înlocuiește cu următorul text:

„În subpartea FTL din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 965/2012 al Comisiei din 5 octombrie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la operațiunile aeriene în temeiul Regulamentului (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 83/2014 al Comisiei din 29 ianuarie 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 965/2012 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la operațiunile aeriene în temeiul Regulamentului (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului, conceptul de „bază de reședință” pentru membrii echipajului de zbor și ai echipajului de cabină este definit drept locul repartizat membrului echipajului de un operator, unde membrul echipajului își începe și își încheie în mod normal perioada de serviciu sau o serie de perioade de serviciu și unde, în condiții normale, operatorul nu este responsabil cu asigurarea cazării membrilor echipajului în cauză.”

5. Considerentul 24 se înlocuiește cu următorul text:

„(24) În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung pentru persoanele asigurate și membrii familiilor acestora ar trebui, în principiu, să continue să fie coordonate conform normelor aplicabile prestațiilor de boală. Cu toate acestea, aceste norme ar trebui să țină seama de natura specifică a prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung. De asemenea, este necesar să se prevadă dispoziții specifice în cazul cumulului de prestații pentru îngrijirea pe termen lung în natură și în numerar.”

5a. (nou) După considerentul 24 se introduce următorul text:

„(24a) Prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung se referă numai la acele prestații care au scopul principal de a aborda nevoia de îngrijire a unei persoane care, din cauza unei deficiențe cauzate de exemplu de vârstă, de handicap sau de boală, necesită într-o măsură considerabilă asistență din partea altor persoane pentru desfășurarea de activități esențiale din viața de zi cu zi pentru o perioadă lungă de timp. În plus, prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung se referă numai la acele prestații care pot fi considerate prestații de securitate socială în sensul regulamentului. În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, de exemplu cauza C-433/13, *Comisia/Republica Slovacă*, prestațiile de securitate socială sunt acele prestații acordate beneficiarilor în lipsa oricărei aprecieri individuale și discreționare a nevoilor personale pe baza unei situații definite juridic, iar prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung ar trebui să fie interpretate în mod corespunzător. În special, prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung nu includ asistența socială sau medicală. Prestațiile acordate pe o bază discreționară, după o evaluare individuală a nevoilor personale ale solicitantului, nu sunt prestații pentru îngrijirea pe termen lung în sensul prezentului regulament.”

5b. (nou) După considerentul 32 se introduce următorul text:

„ (32a) Le revine statelor membre decizia de a se prevala sau nu de posibilitatea de a prelungi perioada de trei luni prevăzută de articolul 64 alineatul (1) litera (c) din prezentul regulament, în conformitate cu legislația Uniunii, inclusiv cu hotărârea Curții de Justiție în cauza C-551/16, *Klein Schiphorst*.”

6. După considerentul 35 se introduce următorul text:

„(35-a) În scopul calculării suplimentului diferențial, prezentul regulament ar trebui să țină seama de hotărârea Curții de Justiție în cauza C-347/12, *Wiering*, oferind în același timp clarificările și simplificările necesare. Luând în considerare natura specială a diverselor prestații familiale din statele membre, ar trebui să se facă distincția între două tipuri de prestații familiale ca tipuri diferite, în funcție de scopul lor principal, de obiective și de baza pe care sunt acordate.

(35a) Prestațiile familiale în numerar care au ca scop principal să înlocuiască veniturile neobținute, fie parțial, fie integral, sau veniturile pe care persoana nu le poate obține, pe motiv de creștere a copilului pot fi considerate diferite de alte prestații familiale care au ca scop să acopere cheltuielile familiale. Având în vedere că aceste prestații ar putea fi considerate ca fiind drepturi individuale și personale ale părintelui care intră sub incidența legislației statului membru competent, ar trebui ca acestea să poată fi rezervate exclusiv părintelui în cauză. Aceste prestații individuale ar trebui să figureze în lista din partea I a anexei XIII la prezentul regulament. Statul membru cu competență secundară poate decide ca acestor prestații să nu li se aplice normele de prioritate în cazul cumulului de drepturi la prestații familiale în temeiul legislației statului membru competent și în temeiul legislației statului membru de reședință al membrilor de familie. În cazul în care alege să nu aplice normele de prioritate, un stat membru trebuie să facă acest lucru în mod consecvent pentru toate persoanele îndreptățite aflate într-o situație similară și trebuie să figureze în partea II din anexa XIII.”

7. După considerentul 39 se introduce următorul text:

„(39a) Acquis-ul relevant al UE în materie de protecție a datelor, în special Regulamentul (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament.”

8. După considerentul 45 se introduc următoarele considerente:

„(46) Pentru a permite o actualizare în timp util a prezentului regulament, care să țină seama de evoluțiile naționale, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei Europene în ceea ce privește modificarea anexelor la prezentul regulament și la Regulamentul (CE) nr. 987/2009. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁷. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul ar trebui să primească toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții ar trebui să aibă acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate

(47) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și de Convenția europeană a drepturilor omului.

(48) [...]

9. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) [...]

(b) litera (i) punctul 1 subpunctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) 1. (ii) în ceea ce privește prestațiile în natură în temeiul titlului III capitolul 1, orice persoană definită sau recunoscută ca membru de familie sau desemnată ca membru al gospodăriei de către legislația statului membru în care este rezidentă;”

⁷ Documentul COM(2015) 216 final.

(c) litera (va) punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(va) (i) în sensul titlului III capitolul 1, în ceea ce privește prestațiile de boală, de maternitate și de paternitate asimilate, prestațiile în natură, prevăzute în legislația unui stat membru care vizează să acopere, să pună la dispoziție, să plătească direct sau să ramburseze costurile îngrijirilor medicale și ale produselor și serviciilor auxiliare tratamentului.”

(ca) (nou) după litera (va) punctul (i) se introduce următorul text:

„(-ii) în sensul titlului III capitolul 1, în ceea ce privește prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung, prestațiile în natură prevăzute în legislația unui stat membru care vizează să acopere, să pună la dispoziție, să plătească direct sau să ramburseze costurile îngrijirii pe termen lung, astfel cum este menționată în definiția de la litera (vb).”

(d) după litera (va) se introduce următoarea literă:

„(vb) «prestație pentru îngrijirea pe termen lung» înseamnă o prestație în natură sau în numerar al cărei scop este de a răspunde nevoii de îngrijire a unei persoane care, din cauza unei deficiențe, necesită într-o măsură considerabilă asistență din partea uneia sau mai multor persoane pentru desfășurarea de activități esențiale din viața de zi cu zi pentru o perioadă lungă de timp pentru a-și asigura propria autonomie; aceasta include prestațiile acordate în același scop persoanei care furnizează această asistență.”

9a. (nou) La articolul 3 alineatul (1) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) prestațiile de boală și pentru îngrijirea pe termen lung;”

10. [...]

11. [...]

12. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În aplicarea prezentului titlu, persoanele cărora li se acordă prestații în numerar ca urmare sau ca o consecință a desfășurării unei activități salariate sau independente se consideră că desfășoară activitatea menționată. Această dispoziție nu se aplică în cazul pensiei de invaliditate, al pensiei pentru limită de vârstă sau al pensiei de urmaș, în cazul indemnizațiilor pentru accidente de muncă sau boli profesionale ori al prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung în numerar acordate persoanei care are nevoie de îngrijire.”

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) O activitate desfășurată în calitate de membru al echipajului de zbor sau al echipajului de cabină care furnizează servicii de transport aerian sau de mărfuri este considerată a fi o activitate desfășurată în statul membru în care este situată baza de reședință, definită în subpartea FTL din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 965/2012 al Comisiei din 5 octombrie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la operațiunile aeriene în temeiul Regulamentului (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 83/2014 al Comisiei din 29 ianuarie 2014.”

13. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Norme speciale

(1) O persoană care desfășoară o activitate salariată într-un stat membru pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat membru și care este trimisă de acest angajator în alt stat membru cu scopul de a lucra pentru angajatorul respectiv continuă să fie supusă legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a activității să nu depășească 24 de luni și ca persoana să nu înlocuiască o altă persoană salariată trimisă anterior vizată de prezentul alineat sau o persoană care desfășoară o activitate independentă vizată de alineatul (2).

(2) O persoană care desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă într-un stat membru și care se deplasează în alt stat membru pentru a desfășura o activitate similară continuă să fie supusă legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a activității să nu depășească 24 de luni și ca persoana să nu înlocuiască o altă persoană salariată trimisă anterior vizată de alineatul (1) sau o persoană care desfășoară o activitate independentă vizată de prezentul alineat.

(2a) În cazul în care o persoană salariată vizată de alineatul (1) sau o persoană care desfășoară o activitate independentă vizată de alineatul (2) nu își încheie activitatea și este înlocuită de o altă persoană, cealaltă persoană continuă să fie supusă legislației statului membru din care este trimisă sau în care își desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă, cu condiția ca durata totală a activității desfășurate de toate persoanele vizate din al doilea stat membru să nu depășească 24 de luni și ca celelalte condiții prevăzute la alineatul (1) sau (2) să fie îndeplinite.”

14. La articolul 13, după alineatul (4) se inserează următorul alineat (4a):

„(4a) O persoană care desfășoară o activitate ca lucrător salariat sau independent într-un stat membru și care primește simultan prestații de șomaj din partea unui alt stat membru este supusă legislației din statul membru care plătește prestațiile de șomaj.”

14a. (nou) La titlul III, capitolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Prestațiile de boală, pentru îngrijirea pe termen lung, de maternitate și de paternitate asimilate”

14b. (nou) Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 19

Șederea în afara statului membru competent

(1) Cu excepția cazului în care alineatul (2) prevede altfel, persoana asigurată și membrii familiei acesteia care au drept de ședere într-un alt stat membru decât statul membru competent pot beneficia de prestații în natură care devin necesare în timpul șederii fie din motive medicale, fie din cauza nevoii de îngrijire pe termen lung, luându-se în considerare natura prestațiilor și durata estimată a șederii. Aceste prestații se acordă, în numele instituției competente, de către instituția de la locul de ședere, în conformitate cu dispozițiile legislației pe care o aplică, ca și cum persoanele interesate ar fi asigurate în temeiul legislației menționate.

Prestațiile în natură, inclusiv cele legate de boli cronice sau preexistente, de naștere sau pentru îngrijirea pe termen lung, nu fac obiectul prezentului articol atunci când scopul șederii într-un alt stat membru este obținerea unor astfel de prestații.

(2) Comisia administrativă întocmește o listă a prestațiilor în natură care, pentru a fi acordate în timpul unei șederi într-un alt stat membru, necesită, din rațiuni practice, un acord prealabil între persoana interesată și instituția care acordă prestația.”

14c. (nou) La articolul 20, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel, o persoană asigurată care călătorește în alt stat membru pentru a beneficia, în timpul șederii, de prestațiile în natură menționate la articolul 1 litera (va) punctul (i) din prezentul regulament solicită autorizarea din partea instituției competente.”

14d. (nou) Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

Cotizațiile titularilor de pensii

(1) Instituția unui stat membru care aplică o legislație ce prevede rețineri ale cotizațiilor pentru prestațiile de boală, de îngrijire pe termen lung, de maternitate și de paternitate asimilate poate solicita și recupera aceste rețineri, calculate în conformitate cu legislația pe care o aplică, numai în măsura în care cheltuielile legate de prestațiile acordate în temeiul articolelor 23-26 sunt suportate de către o instituție din statul membru menționat.

(2) Dacă, în cazurile prevăzute la articolul 25, obținerea prestațiilor de boală, de îngrijire pe termen lung, de maternitate și de paternitate asimilate este condiționată de plata cotizațiilor sau de alte plăți similare, în conformitate cu legislația statului membru în care titularul de pensie își are reședința, aceste cotizații nu pot fi recuperate în temeiul respectivei reședințe.”

15. La articolul 32 se adaugă următorul alineat (3):

„(3) În cazul în care un membru al familiei are un drept derivat la prestații conform legislației mai multor state membre, se aplică următoarele reguli de prioritate:

(a) în cazul drepturilor dobândite pe baze diferite, ordinea de prioritate este după cum urmează:

(i) drepturile dobândite pe baza unei activități salariate sau independente a persoanei asigurate;

(ii) drepturile dobândite pe baza primirii unei pensii de către persoana asigurată;

(iii) drepturi dobândite pe baza reședinței persoanei asigurate;

(b) în cazul drepturilor derivate dobândite pe aceeași bază, ordinea de prioritate se stabilește în funcție de locul de reședință al membrului de familie, ca un criteriu subsidiar;

(c) în cazul în care este imposibil să se stabilească ordinea de prioritate în funcție de criteriile anterioare, se aplică, ca ultim criteriu, cea mai lungă perioadă de asigurare a persoanei asigurate în cadrul unui sistem de pensii național.”

15a. (nou) După articolul 33 se introduce următorul text:

„Articolul 33a

Prestații pentru îngrijirea pe termen lung

(1) Comisia administrativă întocmește o listă detaliată a prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung care îndeplinesc criteriile menționate la articolul 1 litera (vb) din prezentul regulament, precizând care sunt prestații în natură și care sunt prestații în numerar și dacă prestația este acordată persoanei care are nevoie de îngrijire sau persoanei care furnizează această îngrijire.

(2) În cazul în care o prestație pentru îngrijirea pe termen lung care face obiectul prezentului capitol prezintă, de asemenea, caracteristicile unor prestații coordonate în cadrul unui alt capitol de la titlul III, prin derogare, un stat membru poate să coordoneze prestația respectivă în conformitate cu normele din acest capitol din urmă cu condiția ca rezultatul acestei coordonări să fie în general cel puțin la fel de favorabil pentru beneficiari ca în cazul în care prestația ar fi coordonată ca o prestație pentru îngrijirea pe termen lung în conformitate cu prezentul capitol și să fie inclusă în lista din anexa XII, cu specificarea capitolului de la titlul III care se aplică.

(3) Articolul 34 alineatele (1) și (3) din prezentul regulament se aplică, de asemenea, prestațiilor care figurează în lista din anexa XII.”

16. Articolul 34 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 34

Cumulul de prestații pentru îngrijirea pe termen lung

(1) În cazul în care beneficiarul unei prestații în numerar pentru îngrijirea pe termen lung, care este acordată în temeiul articolului 21 sau 29, poate să beneficieze concomitent și în condițiile prezentului capitol de prestații în natură destinate aceluiași scop din partea instituției de la locul de reședință sau de ședere dintr-un alt stat membru, iar o instituție din primul stat membru trebuie, de asemenea, să ramburseze costurile acestei prestații în natură în temeiul articolului 35, se aplică dispoziția generală privind prevenirea cumulului de prestații prevăzută la articolul 10, numai cu următoarea restricție: dacă persoana în cauză solicită și primește prestația în natură, cuantumul prestației în numerar se reduce cu cuantumul prestației în natură care este sau ar putea fi solicitată de la instituția din primul stat membru care trebuie să ramburseze costurile.

(2) [...]

(3) Două sau mai multe state membre sau autoritățile lor competente pot conveni asupra altor dispoziții sau asupra unor dispoziții suplimentare care nu pot fi mai puțin avantajoase pentru persoanele în cauză decât principiile prevăzute la alineatul (1).

(4) În cazul în care, în aceeași perioadă și pentru aceiași copii, sunt prevăzute prestații pentru îngrijirea pe termen lung în numerar în temeiul legislației a mai mult de un stat membru, se aplică regulile de prioritate în cazul cumulului prevăzut la articolul 68 alineatul (1).”

17. [...]

18. La articolul 50 alineatul (2), cuvintele „articolul 52 alineatul (1) litera (a) sau (b)” se înlocuiesc cu cuvintele „articolul 52 alineatul (1) litera (b)”.

18a. (nou) Înaintea articolului 61 se introduce următorul text:

„Articolul 60a

Norme speciale privind cumularea perioadelor pentru prestațiile de șomaj

În sensul aplicării articolului 6 din prezentul capitol, statul membru competent face numai cumulul perioadelor care sunt luate în considerare în temeiul legislației statului membru în care au fost efectuate în scopul dobândirii și păstrării dreptului la prestații de șomaj.”

19. Articolul 61 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 61

Norme speciale privind cumularea perioadelor de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă

(1) Cu excepția cazurilor menționate la articolul 65 alineatul (2) și (2a), pentru ca articolele 6 și 60a să se aplice de către statul membru al celei mai recente asigurări, încadrări în muncă sau activități independente, este necesar ca persoana în cauză să fi realizat cel mai recent o perioadă neîntreruptă de cel puțin o lună de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă în conformitate cu legislația în temeiul căreia se solicită prestațiile.

(2) În cazul în care un șomer nu a realizat o perioadă neîntreruptă de cel puțin o lună de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă în conformitate cu alineatul (1), persoana în cauză are dreptul la prestații de șomaj în conformitate cu legislația penultimului stat membru în care aceasta a realizat o perioadă de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă, cu condiția ca perioada respectivă să fi fost neîntreruptă și să fi durat cel puțin o lună. Statul membru căruia îi revine competența în temeiul prezentului alineat acordă prestațiile de șomaj, în conformitate cu legislația sa, după aplicarea articolelor 6 și 60a, în măsura necesară, și în condițiile și sub rezerva limitărilor prevăzute la articolul 64a.

(3) În cazul în care un șomer nu a realizat o perioadă neîntreruptă, de cel puțin o lună, de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă în niciunul dintre statele membre menționate la alineatele (1) și (2), competența îi revine statului membru al celei mai recente asigurări, încadrări în muncă sau activități independente, care acordă prestațiile de șomaj, în conformitate cu legislația sa, după aplicarea articolelor 6 și 60a, în măsura necesară.”

19a. (nou) Articolul 62 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 62

Calcularea cuantumului prestațiilor

(1) Instituția competentă dintr-un stat membru a cărei legislație prevede calcularea prestațiilor pe baza valorii salariului sau venitului profesional anterior ia în considerare exclusiv salariul sau venitul profesional primit de către persoana în cauză pentru ultima sa activitate salariată sau independentă desfășurată în temeiul legislației menționate.

(2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, în cazul în care legislația aplicată de instituția competentă prevede o perioadă de referință definită pentru stabilirea salariului sau a venitului profesional care servește ca bază pentru calcularea prestațiilor și în cazul în care, pentru întreaga perioadă sau o parte a acesteia, persoana în cauză a fost supusă legislației unui alt stat membru.

(3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), în ceea ce îi privește pe șomerii vizați de prima și de a doua teză a articolului 65 alineatul (2), instituția statului membru de reședință ia în considerare, sub rezerva condițiilor și a limitelor prevăzute de legislația pe care o aplică, salariul sau venitul profesional primit de persoana în cauză în statul membru a cărei legislație i s-a aplicat în cursul ultimei sale activități salariate sau independente, în conformitate cu regulamentul de punere în aplicare.”

19b. (nou) Articolul 63 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 63

Dispoziții speciale pentru renunțarea la clauzele de reședință

În sensul prezentului capitol, articolul 7 se aplică doar în cazurile prevăzute de articolele 64, 64a și 65 și în limitele stabilite de acestea.”

20. Articolul 64 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„șomerul își păstrează dreptul la prestații pe o perioadă de trei luni de la data la care șomerul a încetat să se afle la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru din care a plecat, cu condiția ca durata totală pentru care sunt acordate prestațiile să nu depășească durata totală a perioadei în care șomerul are dreptul la prestații, în temeiul legislației statului membru respectiv; serviciile sau instituțiile competente pot prelungi termenul de trei luni până la sfârșitul perioadei în care persoana are dreptul la prestații;”

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„Cu excepția cazului în care legislația statului membru competent este mai favorabilă, între două perioade de încadrare în muncă, perioada totală maximă pentru care un șomer își păstrează dreptul la prestații în temeiul alineatului (1) și al articolului 64a este de trei luni; serviciile sau instituțiile competente pot prelungi perioada respectivă până la sfârșitul perioadei în care persoana în cauză are dreptul la prestații.”

21. După articolul 64 se introduce următorul articol 64a:

„Articolul 64a

Norme speciale pentru șomerii care intră sub incidența articolului 61 alineatul (2)

(1) În situațiile menționate la articolul 61 alineatul (2), statul membru căruia îi revine competența acordă prestațiile de șomaj, în conformitate cu legislația sa, pe perioada prevăzută la articolul 64 alineatul (1) litera (c), dacă șomerul se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru al celei mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă și dacă acesta respectă condițiile prevăzute de legislația respectivului stat membru. În acest caz, înregistrarea pe lângă serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru al celei mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă are același efect ca înregistrarea pe lângă serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru competent. Articolul 64 alineatele (2)-(4) se aplică *mutatis mutandis*.

(2) În mod alternativ, dacă șomerul menționat la alineatul (1) dorește să își caute un loc de muncă într-un alt stat membru decât statul membru competent în ceea ce privește prestațiile de șomaj sau decât statul membru al celei mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă, articolul 64 se aplică *mutatis mutandis*. În acest sens, articolul 64 alineatul (1) litera (a) se interpretează ca făcând referire la serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru al celei mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă.”

22. Articolul 65 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 65

Șomerii rezidenți într-un alt stat membru decât statul competent

(1) Persoana care se află în șomaj total, parțial sau intermitent și care, în timpul ultimei sale activități salariate sau independente, își avea reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent, se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru competent sau, dacă este cazul, în ceea ce privește persoanele aflate în șomaj parțial sau intermitent, la dispoziția angajatorului în raport cu care lucrătorul își păstrează disponibilitatea. Această persoană beneficiază de prestații în temeiul legislației statului membru competent, ca și cum ar fi rezidentă în statul membru respectiv. Aceste prestații se furnizează de către instituția statului membru competent.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), persoana aflată în șomaj total care, în timpul ultimei sale activități salariate sau independente, își avea reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent, care continuă să își aibă reședința în statul membru respectiv sau se întoarce în statul membru respectiv și care nu a realizat o perioadă neîntreruptă de cel puțin trei luni de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă exclusiv în temeiul legislației statului membru competent se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru de reședință. Această persoană primește prestații în conformitate cu legislația statului membru de reședință ca și când ar fi realizat toate perioadele de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă în temeiul legislației din statul membru respectiv. Aceste prestații se acordă de către instituția din statul membru de reședință. În mod alternativ, persoana aflată în șomaj total menționată la prezentul alineat, care ar avea dreptul la prestații de șomaj doar pe baza legislației naționale a statului membru competent fără aplicarea articolului 6, poate să opteze să se pună la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru respectiv și să beneficieze de prestații în conformitate cu legislația aceluia stat membru, ca și când și-ar avea reședința acolo.

(2a) Alineatul (2) nu se aplică persoanei aflate în șomaj total care a realizat cel mai recent perioade de asigurare în calitate de persoană care desfășoară activități independente sau perioade de activitate independentă recunoscute în scopul acordării unor prestații de șomaj într-un alt stat membru decât statul său membru de reședință și al cărei stat membru de reședință a transmis o notificare în temeiul articolului 9 din regulamentul de bază conform căreia nu există posibilitatea pentru oricare dintre categoriile de persoane care desfășoară activități independente de a fi acoperite printr-un sistem de prestații de șomaj din statul membru respectiv.

(3) Dacă persoana aflată în șomaj total menționată la alineatul (1), la alineatul (2) ultima teză sau la alineatul (2a) nu dorește să se pună sau să rămână la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru competent după ce s-a înregistrat pe lângă aceste servicii, ci dorește să-și caute un loc de muncă în statul membru de reședință, se aplică *mutatis mutandis* articolul 64, cu excepția alineatului (1) litera (a).

(4) Pe lângă că se pun la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru care acordă prestațiile în temeiul alineatului (1) sau (2), după caz, persoanele aflate în șomaj total menționate la prezentul articol pot, ca etapă suplimentară, să se pună și la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru competent sau de reședință.

(5) [...]

22a. (nou) Articolul 65a se elimină.

22b. (nou) Articolul 68 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul cumulului de drepturi, prestațiile familiale se acordă în conformitate cu legislația desemnată ca având prioritate în conformitate cu alineatul (1). Drepturile la prestații familiale acordate în temeiul altei sau altor legislații conflictuale se suspendă până la cuantumul prevăzut de prima legislație pentru prestații de același tip și se acordă, după caz, sub forma unui supliment diferențial, pentru partea care depășește acest cuantum. Nu este însă necesar ca acest supliment diferențial să fie acordat copiilor care sunt rezidenți într-un alt stat membru dacă dreptul la prestațiile în cauză se întemeiază exclusiv pe locul de reședință.”

(b) după alineatul (2) se introduce următorul text:

„(2a) În scopul calculării suplimentului diferențial pentru prestațiile familiale, prevăzut la alineatul (2) din prezentul articol, se face distincția între două categorii de prestații de același tip:

(a) prestații familiale în numerar care au ca scop principal înlocuirea unei părți din veniturile neobținute sau a totalului acestor venituri ori a veniturilor pe care persoana nu le poate obține din motiv de creștere a copilului; și

(b) toate celelalte prestații familiale.”

23. După articolul 68a se introduce următorul text:

„Articolul 68b

**Dispoziție specială pentru prestațiile familiale în numerar care au ca scop
înlocuirea veniturilor în timpul perioadei de creștere a copilului**

(1) Prestațiile familiale menționate la articolul 68 alineatul (2a) litera (a) care figurează în lista din partea I a anexei XIII se acordă în conformitate cu legislația statului membru competent exclusiv persoanei care face obiectul legislației respective. Nu există drepturi derivate la astfel de prestații. Articolul 68a din prezentul regulament nu se aplică acestor prestații, iar instituția competentă nu este obligată să ia în considerare o cerere depusă de celălalt părinte, de o persoană asimilată unui părinte sau de o instituție care acționează în calitate de tutore al copilului sau al copiilor în conformitate cu articolul 60 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare.

(2) Prin derogare de la articolul 68 alineatul (2), în cazul cumulului de drepturi la prestații rezultat în urma unor dispoziții legislative contradictorii, un stat membru poate acorda integral unui beneficiar o prestație familială menționată la alineatul (1), indiferent de valoarea prevăzută de prima legislație. Statele membre care aleg să aplice o astfel de derogare figurează în lista din partea II a anexei XIII, în care se face trimitere la prestațiile familiale cărora li se aplică derogarea.”

23a. (nou) (nou) La articolul 72, se introduce o nouă literă (ea):

„(ea) emite avize destinate Comisiei Europene cu privire la proiectele de acte de punere în aplicare menționate la articolul 76a din prezentul regulament și la articolul 86a din regulamentul de punere în aplicare înainte de adoptarea lor, în conformitate cu procedura menționată la articolele respective, și face orice propuneri relevante Comisiei Europene cu privire la revizuirea actelor de punere în aplicare menționate;”

24. După articolul 75, la „Titlul V DISPOZIȚII DIVERSE” se inserează următorul articol 75a:

„Articolul 75a

Obligațiile autorităților competente

(1) Autoritățile competente se asigură că instituțiile lor sunt informate și aplică toate dispozițiile, de natură legislativă sau de altă natură, inclusiv deciziile Comisiei administrative, în domeniile care intră sub incidența prezentului regulament și a regulamentului de punere în aplicare.

(2) Pentru a asigura stabilirea corectă a legislației aplicabile, autoritățile competente promovează, după caz, cooperarea dintre instituțiile lor și alte organisme relevante, precum inspectoratele de muncă, din statele lor membre.”

25. După articolul 76 se inserează următorul articol 76a:

„Articolul 76a

Competența de a adopta acte de punere în aplicare

(1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a specifica procedura, inclusiv, după caz, termenele, care trebuie respectate pentru a se asigura punerea în aplicare în condiții uniforme a articolelor 12 și 13 din prezentul regulament. Actele de punere în aplicare respective stabilesc proceduri standard pentru:

- eliberarea, formatul și conținutul unui document portabil care certifică legislația în materie de securitate socială care se aplică titularului,
- [...]

- elementele care trebuie verificate înainte ca documentul să poată fi eliberat, retras sau rectificat,
- retragerea sau rectificarea documentului de către instituția emitentă în conformitate cu articolele 5 și 19a din regulamentul de punere în aplicare.

(2) Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 76b alineatul (2) din prezentul regulament.

(3) [...]”

25a. (nou) După articolul 76a se inserează următorul articol 76b:

„Articolul 76b

Procedura de examinare

(1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia Europeană nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.”

26. Se introduce articolul 87b după cum urmează:

„Articolul 87b

Dispoziție tranzitorie pentru aplicarea Regulamentului (UE) xxxx ⁸

(1) Niciun drept nu se dobândește în temeiul Regulamentului (UE) xxxx pentru perioada premergătoare datelor de punere în aplicare aferente dispozițiilor relevante prevăzute la articolul 3 din Regulamentul (UE) xxxx.

(2) Orice perioadă de asigurare, precum și, după caz, orice perioadă de încadrare în muncă, de activitate independentă sau de rezidență realizată în conformitate cu legislația unui stat membru înainte de datele de punere în aplicare aferente dispozițiilor relevante prevăzute la articolul 3 din Regulamentul (UE) xxxx în statul membru în cauză se ia în considerare pentru stabilirea drepturilor dobândite în temeiul prezentului regulament.

(3) Sub rezerva alineatului (1), în conformitate cu Regulamentul (UE) xxxx, un drept se dobândește chiar dacă se referă la un eveniment desfășurat înaintea datei aplicării regulamentului în statul membru în cauză.

(4) Titlul III capitolul 6 din prezentul regulament aflat în vigoare înainte [de intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx] continuă să se aplice prestațiilor de șomaj pentru care au fost depuse cereri înainte de *[JO a se introduce data exactă corespunzătoare pentru 24 de luni de la intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx]*.

(5) Titlul III capitolul 1 din prezentul regulament aflat în vigoare înainte [de intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx] continuă să se aplice prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung pentru care au fost depuse cereri înainte de *[JO a se introduce data exactă corespunzătoare pentru 24 de luni de la intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx]*.

8 [de introdus].

(6) Titlul III capitolul 8 din prezentul regulament aflat în vigoare înainte [de intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx] continuă să se aplice prestațiilor familiale pentru copiii născuți înainte de *[JO a se introduce data exactă corespunzătoare pentru 24 de luni de la intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx]*.

(7) În cazul în care, în urma intrării în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx, o persoană, în conformitate cu titlul II din prezentul regulament, face obiectul legislației altui stat membru decât cel stabilit înainte de aplicarea Regulamentului (UE) xxxx, legislația statului membru aplicabilă înainte de aplicarea Regulamentului (UE) xxxx continuă să se aplice pentru o perioadă tranzitorie atât timp cât situația relevantă rămâne neschimbată și, în orice caz, pentru cel mult 10 ani de la data intrării în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx. Cu toate acestea, durata totală a perioadei tranzitorii prevăzute la prezentul alineat și a celei prevăzute la articolul 87a alineatul (1) nu poate depăși 10 ani. Persoana în cauză poate solicita ca perioada tranzitorie să nu i se mai aplice. O astfel de cerere se depune la instituția desemnată de autoritatea competentă din statul membru de reședință. Cererile depuse în termen de trei luni de la *[JO a se introduce data exactă corespunzătoare pentru 24 de luni de la intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx]* se consideră a produce efecte din ziua premergătoare *[JO a se introduce data exactă corespunzătoare pentru 24 de luni de la intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx]*. Cererile depuse după *[JO a se introduce data exactă corespunzătoare pentru 27 de luni de la intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx]* produc efecte din prima zi a lunii care urmează lunii în care au fost depuse.

Prezentul alineat nu se aplică articolului 12 din prezentul regulament. Articolul 12 din prezentul regulament aflat în vigoare înainte de *[JO a se introduce data intrării în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx]* continuă să se aplice salariaților trimiși sau persoanelor care desfășoară activități independente care se deplasează în alt stat membru pentru a desfășura o activitate similară înainte de *[JO a se introduce data exactă corespunzătoare pentru 24 de luni de la intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx]*.”

(8) Articolele 65 și 86 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 aflate în vigoare înainte de [JO a se introduce data intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. xxxx] continuă să se aplice Luxemburgului până la [JO a se introduce data exactă corespunzătoare pentru 3 ani de la data aplicării menționată la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) xxxx].

Cu toate acestea, Luxemburgul poate notifica Comisia că este necesar ca această perioadă să se prelungească cu încă 2 de ani. O astfel de notificare de prelungire se face în timp util, înainte de expirarea perioadei de trei ani menționate în alineatul anterior. Această notificare se publică în Jurnalul Oficial.”

27. Articolul 88 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 88

Delegarea competenței de a actualiza anexele

Comisia Europeană este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 88a pentru a modifica periodic anexele la prezentul regulament și la regulamentul de punere în aplicare în urma unei solicitări din partea Comisiei administrative.

Articolul 88a

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Delegarea de competențe menționată la articolul 88 este conferită Comisiei Europene pentru o perioadă nedeterminată de la [data intrării în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx].

(3) Delegarea competenței menționate la articolul 88 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia Europeană îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 88 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia Europeană că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

28. Anexele I, II, III, IV, X și XI se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.
29. Se introduc anexele XII și XIII în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Regulamentul (CE) nr. 987/2009 se modifică după cum urmează:

1. După considerentul 18 se introduce următorul considerent:

„(18a) Anumite norme și proceduri specifice sunt necesare pentru rambursarea costurilor prestațiilor suportate de un stat membru de reședință, în cazurile în care persoanele în cauză sunt asigurate în alt stat membru. Statele membre care trebuie să primească rambursări pe baza unor cheltuieli fixe ar trebui să notifice costurile medii anuale pe persoană într-un termen-limită dat, pentru a permite rambursarea în cel mai scurt timp posibil. În cazul în care un stat membru nu este în măsură să notifice înainte de termenul stabilit costul mediu anual pe persoană pentru fiecare grupă de vârstă pentru un an de referință, este necesar să se prevadă alternativa ca statul membru să poată depune creanțe pentru anul respectiv pe baza costurilor medii anuale publicate anterior în Jurnalul Oficial. Rambursarea cheltuielilor pentru prestații în natură pe baza unor sume fixe ar trebui să fie cât mai apropiată posibil de cheltuielile reale; prin urmare, derogarea de la obligația de notificare ar trebui să facă obiectul aprobării de către Comisia administrativă și nu ar trebui acordată într-un an consecutiv.”

2. Considerentul (19) se înlocuiește cu următorul text:

„ (19) Procedurile interinstituționale privind asistența reciprocă pentru recuperarea creanțelor de securitate socială ar trebui consolidate astfel încât să se asigure o recuperare mai eficientă și o bună funcționare a sistemelor de securitate socială. Recuperarea eficientă constituie totodată un mijloc de prevenire și combatere a abuzurilor și a fraudelor, fiind un mod de a asigura sustenabilitatea sistemelor de securitate socială. Aceasta presupune adoptarea unor proceduri noi, pe baza unor dispoziții existente în Directiva 2010/24/UE a Consiliului privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri ⁹, în special prin adoptarea unui instrument uniform de executare și prin adoptarea unor proceduri standard pentru solicitarea asistenței reciproce și notificarea instrumentelor și măsurilor referitoare la recuperarea unei creanțe de securitate socială.”

3. După considerentul 24 se introduc următoarele considerente:

„(25) Acțiunile de combatere a fraudelor și a erorilor fac parte din buna punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a prezentului regulament. Prin urmare, este în interesul securității juridice ca prezentul regulament să conțină un temei juridic clar care să permită instituțiilor competente să facă schimb de date cu caracter personal cu autoritățile relevante din alte state membre, referitoare la persoanele ale căror drepturi și obligații în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și cu prezentul regulament au fost deja stabilite sau cărora li se aplică respectivele regulamente, în vederea preîntâmpinării sau a depistării fraudelor și a erorilor în cadrul procesului în desfășurare de aplicare corectă a acestor regulamente. De asemenea, este necesar să se asigure faptul că astfel de schimburi sunt efectuate în conformitate cu legislația aplicabilă privind protecția datelor.

În plus, în scopul combaterii fraudelor și a erorilor și pentru a furniza servicii fiabile și eficiente cetățenilor mobili, aceste regulamente trebuie să ofere un temei juridic clar în baza căruia statele membre să facă schimb de informații între ele, fie la nivel individual, atunci când este avut în vedere un caz particular, fie la nivel general, prin stabilirea de corespondențe între date.

9 JO L 84, 31.3.2010, p. 1.

(26) Pentru a proteja drepturile persoanelor în cauză, statele membre ar trebui să se asigure că toate cererile și răspunsurile legate de date sunt necesare și proporționale pentru punerea în aplicare corectă a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a prezentului regulament.”

4. La articolul 1 alineatul (2), se adaugă următoarea literă după litera (e):

„(ea) «fraudă» înseamnă orice acțiune intenționată sau omisiune intenționată de a acționa care are drept scop obținerea unor prestații de securitate socială sau evitarea plății cotizațiilor la sistemul de securitate socială și care este contrară legislației statului sau statelor membre vizate, regulamentul de bază sau prezentului regulament;”

5. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) după alineatul (2) se adaugă următorul alineat:

„(2a) De asemenea, instituțiile fac schimb de date necesare pentru a detecta schimbări de circumstanțe relevante din perspectiva drepturilor și obligațiilor persoanelor cărora li se aplică regulamentul de bază, precum și pentru a detecta inexactități în datele pe care se bazează aceste drepturi. Aceste date pot fi verificate prin comparare cu datele deținute de instituția din celălalt stat membru în cauză, recurgându-se la mijloace electronice de schimb de date sau prin obținerea accesului la baza de date a celeilalte instituții. Astfel de verificări sunt posibile atât atunci când este avut în vedere un caz particular, cât și pentru compararea simultană a datelor privind mai multe persoane. Cererea de informații și orice răspuns la aceasta sunt necesare și proporționale.”

(b) după alineatul (4) se adaugă următorul alineat:

„(5) [...]

(6) [...]

(7) Cererile și orice răspuns la acestea respectă cerințele din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date (Regulamentul general privind protecția datelor) ¹⁰, astfel cum se prevede și la articolul 77 din regulamentul de bază. Orice decizie luată pe baza unui schimb de date se bazează pe elemente de probă suficiente și face obiectul unei căi de atac eficiente.”

6. La articolul 3, alineatul (3) se elimină.

7. Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Documentele care sunt eliberate de către instituția unui stat membru și care fac dovada statutului unei anumite persoane în scopul aplicării regulamentului de bază și a regulamentului de punere în aplicare, precum și documentele justificative pe baza cărora au fost eliberate documentele sunt acceptate de către instituțiile celorlalte state membre atât timp cât aceste documente nu au fost retrase sau declarate nule de către statul membru în care au fost emise.

(1a) În cazul în care nu toate secțiunile indicate ca fiind obligatorii sunt completate, instituția statului membru care primește documentul informează instituția emitentă fără întârziere cu privire la lipsurile documentului. Instituția emitentă fie rectifică documentul cât mai curând posibil, fie confirmă că nu sunt îndeplinite condițiile de eliberare a documentului. Dacă informațiile obligatorii care lipsesc nu sunt furnizate în termen de 30 de zile lucrătoare, instituția solicitantă poate proceda ca și cum documentul nu ar fi fost niciodată eliberat și, în acest caz, informează instituția emitentă cu privire la aceasta.

10 JO L 119, 4.5.2016, p. 1-88.

(2) Fără a aduce atingere articolului 19a, în cazul în care există îndoieli cu privire la valabilitatea unui document sau la exactitatea datelor pe care acesta se bazează, instituția statului membru care primește documentul solicită instituției emitente lămuririle necesare și, dacă este cazul, retragerea sau rectificarea documentului respectiv. Instituția emitentă reexaminează motivele eliberării documentului și îl retrage sau îl rectifică, dacă este necesar.

(3) În cazul în care există îndoieli cu privire la informațiile furnizate de persoana/persoanele în cauză, la valabilitatea unui document sau a unui document justificativ ori la exactitatea datelor pe care se bazează documentul, instituția în cauză procedează, în măsura în care acest lucru este posibil și la cererea instituției competente, la verificarea necesară a respectivelor informații sau a respectivului document.

(4) În cazul în care nu se ajunge la un acord între instituțiile în cauză, autoritățile competente pot sesiza Comisia administrativă cu privire la caz cel mai devreme la o lună de la data la care instituția care a primit documentul și-a prezentat cererea. Comisia administrativă încearcă să reconcilieze punctele de vedere în termen de șase luni de la data la care a fost sesizată cu privire la cazul respectiv. În acest sens, și în conformitate cu articolul 72 litera (a) din regulamentul de bază, Comisia administrativă poate adopta o decizie cu privire la interpretarea dispozițiilor relevante din regulamentul de bază și din prezentul regulament. Autoritățile și instituțiile competente în cauză iau măsurile necesare pentru a aplica o astfel de decizie a Comisiei administrative, fără a aduce atingere dreptului autorităților, al instituțiilor și al persoanelor vizate de a recurge la procedurile și jurisdicțiile prevăzute de legislațiile statelor membre, de prezentul regulament sau de tratat.”

8. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În sensul aplicării articolului 12 alineatul (1) din regulamentul de bază, «persoana care desfășoară o activitate salariată într-un stat membru, pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat membru și care este trimisă de angajatorul respectiv în alt stat membru» poate fi inclusiv o persoană recrutată în vederea trimerii în alt stat membru, cu condiția ca persoana în cauză, pentru o perioadă de cel puțin trei luni imediat anterioară începerii activității sale salariate, să se fi aflat deja sub incidența legislației statului membru în care este stabilit angajatorul acesteia.”

(aa) se introduce un nou alineat (1a):

„(1a) Odată ce o persoană a fost trimisă în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) din regulamentul de bază sau a desfășurat o activitate independentă în alt stat membru în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din regulamentul de bază timp de 24 de luni în total, fie în mod continuu, fie cu întreruperi de cel mult două luni, nicio nouă perioadă prevăzută la articolul 12 alineatul (1) sau (2) nu poate începe pentru aceeași persoană care desfășoară o activitate salariată sau independentă și pentru același stat membru până nu trec cel puțin două luni de la sfârșitul perioadei anterioare.”

(b) alineatul (5a) se înlocuiește cu următorul text:

„(5a) În sensul aplicării titlului II din regulamentul de bază, «sediul sau loc de desfășurare a activității» înseamnă sediul sau locul de desfășurare a activității în care se adoptă deciziile principale ale întreprinderii și în care se exercită funcțiile administrației sale centrale. La determinarea locului în care se află sediul sau a locului de desfășurare a activității, se ține cont de o serie de factori, printre care:

- (i) locul de reședință al principalilor directori;
- (ii) locurile în care se desfășoară adunările generale;
- (iii) locul în care se păstrează documentele administrative și contabile;
- (iv) locul în care se desfășoară operațiunile financiare, în special cele bancare;
- (v) cifra de afaceri, timpul de lucru, numărul serviciilor prestate și/sau venitul;
- (vi) natura obișnuită a activității desfășurate.

Determinarea se efectuează în cadrul unei evaluări globale, fiecăruia dintre criteriile menționate mai sus acordându-i-se importanța cuvenită. Comisia administrativă stabilește dispozițiile detaliate privind determinarea.”

(c) după alineatul (11) se adaugă un nou alineat (12):

„(12) În sensul aplicării articolului 13 din regulamentul de bază, în ceea ce privește o persoană cu reședința în afara teritoriului Uniunii care își desfășoară activitatea salariată sau independentă în două sau mai multe state membre, dispozițiile regulamentulului de bază și ale regulamentulului de punere în aplicare privind stabilirea legislației aplicabile se aplică *mutatis mutandis*, sub rezerva dispoziției conform căreia reședința sa este considerată a fi în statul membru în care persoana își desfășoară cea mai mare parte a activităților sale din punctul de vedere al timpului de lucru pe teritoriul Uniunii.”

9. (a) la articolul 15, titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Proceduri pentru aplicarea articolului 11 alineatul (3) literele (b) și (d), a articolului 11 alineatul (4) și alineatul (5) și a articolului 12 din regulamentul de bază (privind furnizarea de informații către instituțiile în cauză)”

(b) articolul 15 alineatul (2) se înlocuiește cu textul următor:

„2. Alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* persoanelor care fac obiectul dispozițiilor de la articolul 11 alineatul (3) litera (d) și de la articolul 11 alineatul (5) din regulamentul de bază.”

10. La articolul 16, alineatele (1), (2), (3) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) O persoană care desfășoară activități în două sau mai multe state membre informează instituția desemnată de autoritatea competentă din statul membru de reședință cu privire la acest lucru. Informarea poate fi făcută și de către angajator în numele persoanei respective.

(2) Instituția desemnată de la locul de reședință determină fără întârziere care este legislația aplicabilă persoanei în cauză, ținând seama de articolul 13 din regulamentul de bază și de articolul 14 din regulamentul de punere în aplicare. În cazul în care instituția respectivă stabilește că se aplică legislația statului membru în care este situată instituția respectivă, aceasta informează instituțiile desemnate din fiecare stat membru în care se desfășoară o activitate și/sau în care angajatorul își are sediul cu privire la legislația pe care a stabilit-o ca fiind aplicabilă.

(3) În cazul în care instituția desemnată de la locul de reședință stabilește că se aplică legislația altui stat membru, această stabilire se face cu titlu provizoriu, iar instituția respectivă informează fără întârziere instituțiile desemnate din fiecare stat membru în care se desfășoară o activitate și/sau în care angajatorul își are sediul cu privire la această stabilire cu titlu provizoriu a legislației aplicabile. Stabilirea cu titlu provizoriu devine definitivă după două luni din momentul în care instituțiile desemnate de autoritățile competente ale statelor membre în cauză sunt informate cu privire la acest lucru, cu excepția cazului în care cel puțin una dintre instituțiile menționate informează instituția desemnată de la locul de reședință, până la sfârșitul perioadei de două luni, asupra faptului că încă nu poate accepta stabilirea cu titlu provizoriu sau că are un punct de vedere diferit în această privință.

(5) Instituția competentă din statul membru a cărui legislație este stabilită ca fiind aplicabilă, fie provizoriu, fie definitiv, informează de îndată persoana în cauză și/sau pe angajatorul acesteia cu privire la stabilire.”

11. Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 19

Furnizarea de informații către persoanele interesate și angajatori

(1) Instituția competentă din statul membru a cărui legislație devine aplicabilă în temeiul titlului II din regulamentul de bază informează persoana interesată și, dacă este cazul, angajatorul (angajatorii) acesteia cu privire la obligațiile prevăzute în legislația respectivă. Instituția oferă acestora sprijinul necesar pentru încheierea formalităților cerute de respectiva legislație.

(2) La cererea persoanei interesate ori a angajatorului său, instituția competentă a statului membru a cărui legislație este aplicabilă în temeiul titlului II din regulamentul de bază eliberează un atestat conform căruia respectiva legislație este aplicabilă și indică, dacă este cazul, până la ce dată și în ce condiții se aplică aceasta.

(3) Ori de câte ori se solicită unei instituții să elibereze atestatul menționat la alineatul (2), aceasta efectuează o evaluare adecvată a faptelor relevante pentru aplicarea regulilor prevăzute în titlul II din regulamentul de bază și confirmă că informațiile cuprinse în atestat sunt corecte.

(4) [...]

(5) [...]”

11a. (nou) După articolul 19 se introduce următorul text:

„Articolul 19a

Cooperarea în caz de îndoieli cu privire la valabilitatea documentelor eliberate în ceea ce privește legislația aplicabilă

(1) În cazul în care există îndoieli cu privire la valabilitatea unui document care face dovada statutului persoanei în scopul legislației aplicabile sau la exactitatea datelor pe care se bazează documentul, instituția statului membru care primește documentul solicită instituției emitente lămuririle necesare și, dacă este cazul, retragerea sau rectificarea documentului respectiv. Instituția solicitantă își justifică cererea și furnizează documentele justificative relevante pe care se întemeiază cererea.

(2) Atunci când primește o astfel de cerere, instituția emitentă reexaminează motivele eliberării documentului și, dacă este detectată o eroare, îl retrage sau îl rectifică în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii. Rectificarea sau retragerea are efect retroactiv. Cu toate acestea, în cazul în care există riscul ca rezultatul să fie disproporționat și, în special, riscul de pierdere a statutului de persoană asigurată pentru întreaga perioadă relevantă sau pentru o parte a acesteia în toate statele membre în cauză, statele membre iau în considerare posibilitatea de a aplica articolul 16 din regulamentul de bază. În cazul în care, pe baza dovezilor disponibile, instituția emitentă consideră că nu există nicio îndoială că solicitantul documentului a comis o fraudă, aceasta retrage sau rectifică documentul imediat și cu efect retroactiv.

(3) Dacă, după ce a reexaminat motivele eliberării documentului, instituția emitentă nu este în măsură să detecteze nicio eroare, aceasta transmite instituției solicitante toate dovezile disponibile în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii. În cazuri urgente, atunci când motivele urgenței au fost indicate și justificate în mod clar în cerere, acest demers se realizează în termen de zece zile lucrătoare de la primirea cererii, chiar dacă instituția emitentă nu a finalizat deliberările în conformitate cu alineatul (2) de mai sus.

(4) Atunci când instituția solicitantă care a primit dovezile disponibile are în continuare îndoieli cu privire la valabilitatea unui document sau la exactitatea datelor pe care se bazează conținutul acestuia sau suspectează că informațiile pe baza cărora a fost eliberat documentul nu sunt corecte, aceasta poate prezenta dovezi în acest sens și poate formula o nouă cerere de clarificare și, dacă este cazul, de retragere sau rectificare a documentului respectiv de către autoritatea emitentă în conformitate cu procedura și termenele menționate mai sus.

(5) În cazul în care îndoielile instituției destinate persistă și nu se ajunge la niciun acord între instituțiile în cauză, se aplică articolul 5 alineatul (4) în mod corespunzător.”

12. [...]

13. În titlul III capitolul 1, titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Prestațiile de boală, pentru îngrijirea pe termen lung, de maternitate și de paternitate asimilate”.

14. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

Regimul aplicabil în cazul existenței mai multor regimuri în statul membru de reședință sau de ședere

În cazul în care legislația din statul membru de reședință sau de ședere prevede mai multe sisteme de asigurare pentru boală, pentru îngrijirea pe termen lung, pentru maternitate sau pentru paternitate, pentru mai multe categorii de persoane asigurate, dispozițiile aplicabile în temeiul articolului 17, al articolului 19 alineatul (1) și al articolelor 20, 22, 24 și 26 din regulamentul de bază sunt cele ale legislației privind sistemul de asigurare general pentru lucrătorii salariați.”

15. [...]

15a. (nou) Articolul 25 din secțiunea A se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În scopul aplicării articolului 19 din regulamentul de bază, persoana asigurată prezintă prestatorului de servicii medicale sau furnizorului de îngrijire pe termen lung din statul membru de ședere un document eliberat de către instituția competentă care certifică dreptul său la prestații în natură. În cazul în care persoana asigurată nu se află în posesia unui astfel de document, instituția de la locul de ședere, la cerere sau dacă este necesar, contactează instituția competentă pentru a obține documentul.”

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Prestațiile în natură prevăzute la articolul 19 alineatul (1) din regulamentul de bază se referă la prestațiile în natură acordate în statul membru de ședere în conformitate cu legislația acestuia și care au devenit necesare din motive medicale sau din cauza nevoii de îngrijire pe termen lung în scopul de a împiedica întoarcerea forțată a unei persoane asigurate în statul membru competent înainte de încheierea planificată a șederii pentru a beneficia de tratamentul sau de prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung care îi sunt necesare.”

16. [...]

17. Articolul 31 se modifică după cum urmează:

(c) [...]

(d) [...]

(e) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„Instituția competentă informează, de asemenea, instituția de la locul de reședință sau de ședere cu privire la plata prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung în numerar în cazul în care legislația aplicată de către această instituție din urmă prevede prestații în natură pentru îngrijirea pe termen lung care figurează în lista la care se face referire la articolul 33a alineatul (1) din regulamentul de bază.”

17a. (nou) Articolul 32 alineatul (1) se înlocuiește cu textul următor:

„1. Atunci când o persoană sau un grup de persoane sunt scutite la cerere de asigurarea obligatorie de sănătate sau de îngrijire pe termen lung, iar aceste persoane nu intră astfel sub incidența unui sistem de asigurare pentru boală sau pentru îngrijirea pe termen lung căruia i se aplică regulamentul de bază, instituția unui alt stat membru nu devine, exclusiv în urma acestei scutiri, responsabilă pentru suportarea costurilor prestațiilor în natură sau în numerar acordate acestor persoane sau unui membru de familie al acestora în conformitate cu titlul III capitolul 1 din regulamentul de bază.”

18. [...]

19. Articolul 43 alineatul (3) se înlocuiește cu textul următor:

„3. Instituția din fiecare stat membru calculează, în temeiul legislației aplicabile, cuantumurile datorate care corespund perioadelor de asigurare voluntară sau facultativă continuă care, în temeiul articolului 53 alineatul (3) litera (c) din regulamentul de bază, nu intră sub incidența normelor unui alt stat membru privind retragerea, reducerea sau suspendarea.”

19a. (nou) După articolul 54 se introduce următorul text:

„Articolul 54a

Procedurile de aplicare a articolului 61 alineatul (2) din regulamentul de bază

(-1) În situația menționată la articolul 61 alineatul (2) din regulamentul de bază, persoana aflată în șomaj se înregistrează ca persoană în căutarea unui loc de muncă pe lângă serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru al celei mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă și înaintează instituției din statul membru respectiv o cerere de prestații. În cazul în care cererea este înaintată instituției din statul membru menționate la articolul 61 alineatul (2) din regulamentul de bază, instituția respectivă trimite de îndată cererea instituției din statul membru al celei mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă. Data la care a fost înaintată cererea inițială se aplică în toate instituțiile vizate.

(1) În urma investigării cererii de către instituția din statul membru al celei mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă, în cazul în care se stabilește că persoana aflată în șomaj nu îndeplinește condițiile pentru cumulare menționate la articolul 61 alineatul (1) din regulamentul de bază și în cazul în care este evident din informațiile disponibile instituției că persoana aflată în șomaj a finalizat perioada necesară pentru a avea dreptul să primească prestații în conformitate cu articolul 61 alineatul (2) din regulamentul de bază, instituția trimite de îndată un document către instituția din statul membru menționată la articolul 61 alineatul (2) din regulamentul de bază. În caz contrar, instituția din statul membru al celei mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă contactează instituția menționată la articolul 61 alineatul (2) din regulamentul de bază, înainte de a trimite documentul, pentru a determina dacă perioada prevăzută la articolul 61 alineatul (2) din regulamentul de bază a fost finalizată în respectivul stat membru.

(2) Documentul menționat la alineatul (1) include informațiile necesare referitoare la situația persoanei aflate în șomaj. Comisia administrativă stabilește formatul și conținutul unui astfel de document.”

19a. (nou) Articolul 55 alineatul (1) se înlocuiește cu textul următor:

„Pentru a face obiectul dispozițiilor articolului 64, ale articolului 64a alineatul (2) sau ale articolului 65 alineatul (3) din regulamentul de bază, persoana aflată în șomaj care se deplasează în alt stat membru informează instituția competentă înaintea plecării și solicită un document care certifică faptul că își păstrează dreptul la prestații în condițiile prevăzute la articolul 64 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază.”

20. Articolul 55 alineatul (4) se înlocuiește cu textul următor:

„Instituția din statul membru în care s-a deplasat persoana aflată în șomaj trimite imediat instituției competente un document care menționează data la care persoana aflată în șomaj s-a înregistrat pe lângă serviciile de ocupare a forței de muncă și noua adresă a acesteia.

În cazul în care, pe parcursul perioadei în care persoana aflată în șomaj își păstrează dreptul la prestații, intervin circumstanțe care ar putea afecta dreptul la prestații, instituția din statul membru în care s-a deplasat șomerul trimite imediat instituției competente și persoanei în cauză un document cuprinzând informațiile relevante.

La cererea instituției competente, instituția din statul membru în care s-a deplasat persoana aflată în șomaj furnizează lunar informații relevante cu privire la monitorizarea situației persoanei aflate în șomaj, în special dacă aceasta este încă înregistrată pe lângă serviciile de ocupare a forței de muncă și respectă procedurile organizate de verificare.”

21. Articolul 55 alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„Alineatele (2)-(6) se aplică *mutatis mutandis* situațiilor prevăzute la articolul 64a și la articolul 65 alineatul (3) din regulamentul de bază.”

22. La articolul 56, se introduce următorul alineat (-1):

„Instituția competentă menționată la articolul 65 alineatul (1), la articolul 65 alineatul (2) ultima teză sau la articolul 65 alineatul (2a) din regulamentul de bază informează persoanele aflate în șomaj total cu privire la obligațiile care le revin și le furnizează acestora documente care cuprind toate informațiile necesare legate de primirea prestațiilor de șomaj în conformitate cu legislația aplicabilă în statul membru de reședință. La cererea instituției competente, instituția din statul membru de reședință informează de îndată instituția competentă cu privire la orice circumstanțe despre care are cunoștință și care ar putea afecta dreptul la prestații, în special, în cazul în care persoanele aflate în șomaj total au început să desfășoare o activitate salariată sau independentă în statul de reședință.”

23. Articolul 56 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„Dacă, în conformitate cu articolul 65 alineatul (4) din regulamentul de bază, o persoană aflată în șomaj hotărăște să se pună și la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru care nu furnizează prestațiile, înregistrându-se ca persoană care caută un loc de muncă, aceasta informează instituția și serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru care furnizează prestațiile.

La solicitarea serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru care nu furnizează prestațiile, serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru care furnizează prestațiile trimit informațiile relevante privind înregistrarea persoanei aflate în șomaj și privind faptul că aceasta este în căutarea unui loc de muncă. Totodată, la cererea instituției competente, serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru care nu furnizează prestațiile informează de îndată instituția competentă cu privire la orice circumstanțe despre care are cunoștință și care ar putea afecta dreptul la prestații, în special, în cazul în care persoanele aflate în șomaj total au început să desfășoare o activitate salariată sau independentă în statul de reședință.”;

(b) alineatul (3) se elimină.

24. [...]

25. La articolul 64 alineatul (1), prima liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„ - indicele (i = 1, 2, 3 și 4) reprezintă cele patru grupe de vârstă folosite pentru calcularea sumelor fixe:

i = 1: persoane sub 65 de ani

i = 2: persoane între 65 și 74 de ani

i = 3: persoane între 75 și 84 de ani

i = 4: persoane cu vârsta de 85 de ani sau mai mare decât aceasta;”

26. Articolul 65 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 65

Notificarea costurilor medii anuale

(1) Costul mediu anual pe persoană, pentru un anumit an, pentru fiecare grupă de vârstă, este notificat Comisiei de audit cel târziu până la sfârșitul celui de-al doilea an care urmează anului respectiv.

(2) Costurile medii anuale notificate în conformitate cu alineatul (1) se publică anual în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, după aprobarea primită din partea Comisiei administrative.

(3) În cazul în care un stat membru nu este în măsură să notifice costurile medii pentru un anumit an înainte de termenul menționat la alineatul (1), acesta solicită, până la termenul respectiv, permisiunea Comisiei administrative și a Comisiei de audit de a utiliza costurile medii anuale pentru respectivul stat membru publicate în Jurnalul Oficial pentru anul anterior anului în care nu se efectuează notificarea. În situația în care solicită această permisiune, statul membru trebuie să explice motivele pentru care nu este în măsură să notifice costurile medii anuale pentru anul în cauză. În cazul în care Comisia administrativă, după ce a analizat avizul Comisiei de audit, aprobă solicitarea statului membru, costurile medii anuale menționate anterior sunt republicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(4) Derogarea prevăzută la alineatul (3) nu se acordă pentru ani consecutivi.”

26a. (nou) Articolul 67 alineatul (3) se înlocuiește cu textul următor:

„În cazul menționat la articolul 6 alineatul (5) paragraful al doilea și la articolul 73 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare, perioada prevăzută la alineatele (1) și (2) din prezentul articol nu începe să curgă anterior identificării instituției competente.”

27. Articolul 70 se elimină.

27a. (nou) Articolul 72 alineatul (1) se înlocuiește cu textul următor:

„Cu excepția situației în care se prevede altfel la articolul 73 din prezentul regulament, în cazul în care o instituție dintr-un stat membru a plătit unei persoane prestații necuvenite, această instituție, în condițiile și limitele prevăzute de legislația pe care o aplică, poate solicita instituției oricărui alt stat membru plătitor de prestații către persoana în cauză să rețină suma necuvenită plătită din plățile restante sau plățile curente pe care aceasta le datorează persoanei în cauză indiferent de domeniul protecției sociale în care este plătită prestația. Instituția ultimului stat membru menționat reține suma în cauză sub rezerva condițiilor și limitelor care se aplică acestui tip de procedură de compensare conform legislației pe care o aplică, procedând ca și cum ar fi făcut ea însăși plățile excedentare, și transferă suma reținută instituției care a plătit prestațiile necuvenite.”

28. Articolul 73 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 73

Decontarea cotizațiilor și a prestațiilor în natură și în numerar nejustificate în cazul unei modificări retroactive a legislației aplicabile sau al unor alte situații în care o instituție nu era competentă

(1) În cazul unei modificări retroactive a legislației aplicabile, inclusiv în situațiile menționate la articolul 6 alineatele (4) și (5) din regulamentul de punere în aplicare, precum și în alte cazuri în care o instituție care nu era competentă a plătit sau a acordat în mod nejustificat prestații sau a primit în mod nejustificat cotizații, instituția respectivă redactează o situație a sumelor plătite sau primite și o trimite pentru rambursare instituției identificate ca fiind competentă la cel târziu șase luni după ce modificarea legislației aplicabile a fost stabilită sau după ce instituția responsabilă de acordarea prestațiilor sau primirea cotizațiilor a fost identificată.

(2) Prestațiile în natură sunt rambursate de către instituția identificată ca fiind competentă în conformitate cu articolele 66-68 din regulamentul de punere în aplicare.

(3) Instituția identificată ca fiind competentă pentru plata prestațiilor în numerar reține suma pe care trebuie să o ramburseze instituției care nu era competentă sau care era competentă doar cu titlu provizoriu din plățile restante pentru prestațiile corespunzătoare datorate persoanei în cauză și transferă fără întârziere suma reținută către instituția respectivă.

Dacă suma prestațiilor plătite în mod nejustificat depășește plățile restante care trebuie efectuate de către instituția identificată ca fiind competentă sau dacă nu există plăți restante, instituția identificată ca fiind competentă reține această sumă din plățile curente sub rezerva condițiilor și limitelor existente în temeiul legislației pe care o aplică și transferă fără întârziere suma reținută instituției care a plătit în mod nejustificat prestațiile în numerar, în vederea rambursării.

(4) Instituția care a primit în mod nejustificat cotizații de la o persoană juridică și/sau fizică rambursează sumele în cauză persoanei care le-a plătit numai după ce a verificat pe lângă instituția identificată ca fiind competentă sumele datorate acesteia de către persoana în cauză.

La cererea instituției identificate ca fiind competentă, care se efectuează în termen de cel mult trei luni după ce aceasta a primit situația sumei plătite sau primite, instituția care a primit cotizațiile în mod nejustificat transferă aceste cotizații instituției identificate ca fiind competentă pentru perioada respectivă, în scopul regularizării situației cotizațiilor datorate de persoana juridică și/sau fizică acesteia din urmă. Retroactiv, se consideră că aceste cotizații transferate au fost plătite instituției identificate ca fiind competentă.

În cazul în care cotizațiile primite în mod nejustificat depășesc suma pe care persoana juridică sau fizică o datorează instituției identificate ca fiind competentă, instituția care a primit cotizațiile în mod nejustificat rambursează suma excedentară din suma datorată persoanei juridice și/sau fizice în cauză.

(5) Existența termenelor prevăzute de legislația națională nu este un motiv întemeiat pentru refuzul decontării creanțelor între instituții în conformitate cu prezentul articol.

(6) În cazul procedurilor prevăzute la articolul 5 alineatul (2) sau la articolul 6 alineatul (3) din prezentul regulament, prezentul articol nu se aplică creanțelor mai vechi de 36 de luni de la data la care a început derularea procedurii.

(7) Două sau mai multe state membre pot conveni asupra unor dispoziții și proceduri specifice care sunt diferite de cele prevăzute la alineatele (1)-(6) din prezentul articol și, în legătură cu prestațiile în natură, pot să aplice articolul 35 alineatul (3) din regulamentul de bază, cu condiția ca respectivele dispoziții și proceduri să nu fie dezavantajoase pentru persoana/persoanele în cauză.

(8) Comisia administrativă stabilește dispozițiile detaliate pentru aplicarea prezentului articol.”

28a. (nou) Articolul 75 alineatul (1) se înlocuiește cu textul următor:

« 1. În sensul prezentei secțiuni:

- „creanță” înseamnă orice creanță legată de cotizații sau prestații care au fost plătite sau acordate în mod necuvenit, inclusiv dobânzi, amenzi, penalități administrative și orice alte taxe și costuri asociate creanței în conformitate cu legislația statului membru care revendică creanța;
- „parte solicitantă” înseamnă, cu privire la fiecare stat membru, orice instituție care transmite o cerere de informații, notificare sau recuperare a unei creanțe, astfel cum este definită mai sus;
- „parte solicitată” înseamnă, cu privire la fiecare stat membru, orice instituție căreia i se poate transmite o cerere de informații, notificare sau recuperare a unei creanțe;
- „dată la care creanța este scadentă” înseamnă data până la care datoria ar fi trebuit să fie plătită în conformitate cu legislația națională din statul membru al părții solicitante.»

28b. (nou) Articolul 75 alineatul (3) se elimină.

29. După articolul 75 alineatul (3) se adaugă următorul alineat (4):

„(4) În cazul în care rambursarea cotizațiilor de securitate socială se referă la o persoană care își are reședința sau locul de ședere într-un alt stat membru, statul membru din care trebuie să se efectueze rambursarea poate informa, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din prezentul regulament, statul membru de reședință sau de ședere cu privire la rambursarea care urmează să fie efectuată, fără să fi primit o cerere prealabilă în acest sens.”

30. [...]

31. Articolul 77 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 77

Notificarea

(1) La cererea părții solicitante și în conformitate cu normele în vigoare privind notificarea unor instrumente sau decizii similare în propriul stat membru, partea solicitată notifică destinatarul cu privire la toate instrumentele și deciziile, inclusiv cele de natură juridică, referitoare la o creanță și/sau la recuperarea acesteia emise în statul membru al părții solicitante.

(2) Cererea de notificare este însoțită de un formular-tip care conține cel puțin următoarele informații:

(a) numele, adresa și alte date relevante pentru identificarea destinatarului;

(b) scopul notificării și termenul în care ar trebui efectuată notificarea;

(c) o descriere a documentului anexat, a naturii și a valorii creanței în cauză;

(d) numele, adresa și alte date de contact cu privire la:

(i) biroul responsabil de documentul anexat și, în cazul în care este diferit,

(ii) biroul la care se pot obține informații suplimentare privind documentul notificat sau posibilitățile de a contesta obligația de plată.

(3) Partea solicitată comunică fără întârziere părții solicitante acțiunea întreprinsă ca reacție la cererea de notificare și, în special, data la care decizia sau instrumentul i-a fost transmis destinatarului.

(4) Partea solicitantă depune o cerere de notificare în temeiul prezentului articol numai atunci când nu este în măsură să efectueze notificarea în conformitate cu normele care reglementează notificarea documentului în cauză în statul său membru sau atunci când o astfel de notificare ar cauza dificultăți disproporționate.

(5) Partea solicitată se asigură că notificarea în statul membru al părții solicitate se efectuează în conformitate cu actele cu putere de lege, actele administrative și practicile administrative naționale în vigoare în statul membru al părții solicitate.

(6) Alineatul (5) nu aduce atingere altor forme de notificare utilizate de o autoritate din statul membru al părții solicitante în conformitate cu normele în vigoare în respectivul stat membru. O autoritate din statul membru al părții solicitante poate notifica direct orice document prin scrisoare recomandată sau pe cale electronică unei persoane dintr-un alt stat membru.”

32. Articolul 78 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) La cererea părții solicitante, partea solicitată recuperează creanțele care fac obiectul unui instrument care permite executarea în statul membru al părții solicitante. Orice cerere de recuperare este însoțită de un instrument uniform care permite executarea în statul membru al părții solicitate.”

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Partea solicitantă poate să facă o cerere de recuperare numai dacă:

(a) creanța și instrumentul care permite executarea acesteia nu sunt contestate în propriul stat membru, cu excepția cazurilor în care se aplică articolul 81 alineatul (2) paragraful al doilea din prezentul regulament;

(b) [...]

(c) nu a expirat termenul de prescripție, în conformitate cu propria legislație.”

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Înainte ca partea solicitantă să facă o cerere de recuperare, se aplică procedurile de recuperare adecvate disponibile în statul membru al părții solicitante, cu excepția situațiilor următoare:

(a) atunci când este evident că nu există active de recuperat în statul membru al părții solicitante sau că astfel de proceduri nu vor determina plata integrală a creanței, iar partea solicitantă deține informații specifice care indică faptul că persoana în cauză deține active în statul membru al părții solicitate;

(a) atunci când aplicarea unor astfel de proceduri în statul membru al părții solicitante ar cauza dificultăți disproporționate.

În cazul în care partea solicitată primește o cerere de recuperare de la o parte solicitantă, la cererea părții solicitate, partea solicitantă furnizează toate informațiile suplimentare care ar fi necesare părții solicitate pentru recuperarea creanței. Partea solicitantă nu este obligată să furnizeze informațiile specificate la articolul 76 alineatul (3) din prezentul regulament.”

(ca) nou alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Cererea de recuperare conține de asemenea o declarație din partea părții solicitante prin care se confirmă că s-au îndeplinit condițiile prevăzute la alineatele (2) și (3).”

(d) se inserează următorul alineat (6):

„(6) Cererea de recuperare a unei creanțe poate fi însoțită de alte documente referitoare la creanță, emise în statul membru al părții solicitante.”

33. Articolul 79 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 79

Instrumentul care permite executarea recuperării

(1) Instrumentul uniform care permite executarea în statul membru al părții solicitate reflectă conținutul de fond al instrumentului inițial care permite executarea și constituie baza unică a măsurilor asigurătorii și de recuperare luate în statul membru al părții solicitate. Acesta nu face obiectul niciunui act de recunoaștere, completare sau înlocuire în respectivul stat membru.

(2) Instrumentul uniform care permite executarea include:

(a) numele, adresa și orice alte informații necesare pentru identificarea persoanei fizice sau juridice în cauză și/sau a părții terțe deținătoare a activelor acesteia;

(b) numele, adresa și orice alte informații relevante privind biroul responsabil de evaluarea creanței și, dacă este diferit, biroul la care se pot obține informații suplimentare privind creanța sau posibilitățile de a contesta obligațiile de plată;

(c) informații relevante pentru identificarea instrumentului care permite executarea, emis în statul membru al părții solicitante;

(d) o descriere a creanței, care cuprinde natura acesteia, perioada aferentă creanței, data la care este scadentă creanța și orice alte date relevante pentru procesul de executare și valoarea creanței, inclusiv principalul, dobânda, toate amenzile, penalitățile administrative și orice alte taxe și costuri datorate, indicate în monedele statelor membre ale părții solicitante și solicitate;

(e) data notificării destinatarului cu privire la instrument, efectuată de partea solicitantă și/sau de partea solicitată;

(f) data de la care și perioada în care executarea este posibilă conform legislației în vigoare în statul membru al părții solicitante;

(g) orice alte informații utile.”

34. Articolul 80 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 80

Formalități și termene de plată

(1) Creanțele se recuperează în moneda statului membru al părții solicitate. Sub rezerva articolul 85 alineatul (1a), partea solicitată transferă întreaga valoare a creanței pe care o recuperează părții solicitante.

Atunci când transferă părții solicitante valoarea creanței, partea solicitată furnizează, de asemenea, informații relevante pentru identificarea persoanei fizice sau juridice în cauză, astfel cum se menționează la articolul 79 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) În cazul în care actele cu putere de lege sau dispozițiile administrative în vigoare în propriul stat membru o permit, partea solicitată poate să îi acorde debitorului un termen de plată sau să autorizeze plata eşalonată. Orice dobândă percepută de partea solicitată pentru acordarea acestui termen este de asemenea remisă părții solicitante. Partea solicitată informează ulterior partea solicitantă în legătură cu orice astfel de decizie.

Începând cu data la care este primită cererea de recuperare, partea solicitată percepe dobânzi pentru plata cu întârziere, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare în statul membru al părții solicitate.”

35. Articolul 81 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 81

**Contestarea creanței sau a instrumentului care permite executarea recuperării
acesteia și contestarea măsurilor de executare**

(1) În cazul în care, în timpul procedurii de recuperare, creanța, instrumentul inițial care permite executarea în statul membru al părții solicitante, instrumentul uniform care permite executarea în statul membru al părții solicitate sau valabilitatea unei notificări efectuate de o autoritate din statul membru al părții solicitante sunt contestate de una dintre părțile interesate, acțiunea este supusă de către partea interesată atenției autorităților competente din statul membru al părții solicitante, în conformitate cu legile în vigoare în acel stat membru. Partea solicitantă notifică fără întârziere părții solicitate această acțiune. Partea interesată poate, de asemenea, să informeze partea solicitată cu privire la acțiune.

(2) De îndată ce a primit notificarea sau informarea menționată la alineatul (1), fie de la partea solicitantă, fie de la partea interesată, partea solicitată își suspendă procedura de executare până când autoritatea competentă ia o decizie, cu excepția cazului în care partea solicitantă face o cerere de recuperare a creanței în conformitate cu paragraful al doilea de la prezentul alineat. În cazul în care consideră că este necesar și fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 84 din regulamentul de punere în aplicare, partea solicitată poate să ia măsuri asiguratorii pentru a garanta recuperarea creanței, în măsura în care actele cu putere de lege în vigoare în propriul stat membru permit o astfel de acțiune pentru creanțe similare.

Fără a aduce atingere primului paragraf, partea solicitantă poate, în conformitate cu actele cu putere de lege și practicile administrative în vigoare în propriul stat membru, să ceară părții solicitate să recupereze creanța contestată dacă acest lucru este permis conform actelor cu putere de lege și practicilor administrative în vigoare în statul membru al părții solicitate. Orice astfel de cerere se motivează. În cazul în care rezultatul contestației îi este ulterior favorabil debitorului, partea solicitantă are obligația de a rambursa orice sume recuperate, la care se adaugă orice compensație datorată în conformitate cu legislația în vigoare în statul membru al părții solicitate.

(3) În cazul în care contestația se referă la măsurile de executare luate în statul membru al părții solicitate sau la valabilitatea notificării efectuate de o autoritate a părții solicitate, acțiunea este supusă atenției autorității competente din acel stat membru, în conformitate cu actele cu putere de lege în vigoare în statul respectiv.

(4) [...]

(5) [...]”

[N.B. Alineatele (4) și (5) sunt preluate în cadrul noului articol 81a]

35a. (nou) După articolul 81 se introduce următorul text:

„Articolul 81a

Retrageri și modificări

(1) Partea solicitantă informează imediat partea solicitată cu privire la orice modificare ulterioară adusă cererii sale de recuperare sau cu privire la retragerea cererii sale, precizând motivele modificării sau retragerii acesteia.

(2) Dacă modificarea cererii este rezultatul unei decizii luate de autoritatea competentă menționată la articolul 81 alineatul (1), partea solicitantă comunică decizia respectivă împreună cu un instrument uniform revizuit care permite executarea în statul membru al părții solicitate. Partea solicitată inițiază atunci alte măsuri de recuperare pe baza instrumentului revizuit.

Măsurile asigurătorii sau de recuperare care au fost luate deja pe baza instrumentului uniform inițial care permite executarea în statul membru al părții solicitate pot continua pe baza instrumentului revizuit, cu excepția cazului în care modificarea cererii se datorează lipsei de valabilitate a instrumentului inițial care permite executarea în statul membru al părții solicitante sau a instrumentului uniform inițial care permite executarea în statul membru al părții solicitate.

În ceea ce privește instrumentul revizuit, se aplică articolele 79 și 81.

(3) În cazul în care solicitarea este modificată din orice alt motiv, iar această modificare include o reducere a valorii creanței, partea solicitată continuă măsurile asigurătorii sau de recuperare deja luate, însă această executare este limitată la valoarea creanței încă nesoluționate.”

36. Articolul 82 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 82

Limitele asistenței

(1) Fără a aduce atingere competenței de a acorda asistență, partea solicitată nu are obligația:

(a) să acorde asistență în conformitate cu articolele 78-81 din prezentul regulament dacă, din cauza situației debitorului, recuperarea creanței poate să creeze dificultăți economice sau sociale grave în statul membru al părții solicitate, cu condiția ca actele cu putere de lege și practicile administrative în vigoare în statul membru al părții solicitante să permită astfel de acțiuni pentru creanțe similare la nivel național;

(b) să acorde asistență în conformitate cu articolele 76-81 din prezentul regulament dacă cererea inițială înaintată în temeiul articolelor 76-78 din prezentul regulament vizează creanțe mai vechi de cinci ani, calculați de la data scadenței creanței în statul membru al părții solicitante până la data cererii inițiale de asistență. Cu toate acestea, dacă se contestă creanța sau instrumentul inițial care permite executarea în statul membru al părții solicitante, se consideră că perioada de cinci ani începe din momentul în care se stabilește că creanța sau instrumentul care permite recuperarea nu mai poate face obiectul unei contestații.

În plus, în cazurile în care se acceptă o amânare a termenului plății sau un plan de eșalonare de către autoritățile din statul membru al părții solicitante, se consideră că termenul de cinci ani începe în momentul în care s-a încheiat întreaga perioadă de plată.

În aceste cazuri însă, partea solicitată nu este obligată să acorde asistență cu privire la creanțe care sunt mai vechi de zece ani, termen calculat de la momentul scadenței creanței în statul membru al părții solicitante.

(2) Partea solicitată informează partea solicitantă în legătură cu motivele pentru care nu satisface o cerere de asistență.”

37. Articolul 84 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 84

Măsuri asigurătorii

(1) La cererea justificată a părții solicitante, partea solicitată ia măsurile asigurătorii necesare, dacă acestea sunt în conformitate cu legislația sa națională și cu practicile sale administrative, pentru a asigura recuperarea în cazul în care creanța sau instrumentul care permite executarea în statul membru al părții solicitante este contestat(ă) la momentul formulării cererii sau în cazul în care creanța nu face încă obiectul unui instrument care permite executarea în statul membru al părții solicitante, în măsura în care sunt de asemenea posibile măsurile asigurătorii, într-o situație similară, în temeiul legislației naționale și al practicilor administrative ale statului membru al părții solicitante.

Documentul elaborat pentru a permite aplicarea de măsuri asigurătorii în statul membru al părții solicitante și referitor la creanța pentru care se solicită asistența reciprocă, dacă este cazul, însoțește cererea de măsuri asigurătorii în statul membru al părții solicitate. Acest document nu face obiectul niciunui act de recunoaștere, completare sau înlocuire în statul membru al părții solicitate.

(2) Cererea de măsuri asigurătorii poate fi însoțită de alte documente referitoare la creanță, emise de statul membru al părții solicitante.

(3) În scopul punerii în aplicare a primului alineat, dispozițiile și procedurile prevăzute la articolele 78, 79, 81 și 82 din prezentul regulament se aplică *mutatis mutandis*.”

38. Articolul 85 alineatul (1) se înlocuiește cu textul următor:

„(1) Partea solicitată recuperează de la persoana fizică sau juridică în cauză toate cheltuielile pe care le suportă în legătură cu recuperarea și păstrează suma, în conformitate cu actele cu putere de lege din propriul stat membru, aplicabile unor creanțe similare.

(1a) În cazul în care costurile legate de recuperare nu pot fi recuperate de la debitor în plus față de valoarea creanței, ele trebuie să fie deduse din orice sumă care a putut fi recuperată efectiv sau, dacă acest lucru nu este posibil, să fie rambursate de partea solicitantă. Partea solicitantă și partea solicitată pot să se pună de acord cu privire la o eventuală rambursare, în funcție de cazul respectiv, sau pot să renunțe la rambursarea acestor costuri.”

39. După articolul 85 se introduce articolul 85a, după cum urmează:

„Articolul 85a

Prezența în birourile administrative și participarea la anchetele administrative

(1) Prin acord între partea solicitantă și partea solicitată și în conformitate cu modalitățile stabilite de partea solicitată, funcționarii autorizați de partea solicitantă pot, în vederea promovării asistenței reciproce prevăzute de prezenta secțiune:

(a) să fie prezenți în birourile în care își desfășoară activitatea autoritățile administrative ale statului membru al părții solicitate;

(b) să fie prezenți la anchetele administrative efectuate pe teritoriul statului membru al părții solicitate;

(c) să asiste funcționarii competenți din statul membru al părții solicitate în cursul procedurilor judiciare din respectivul stat membru.

(2) În măsura în care legislația în vigoare în statul membru al părții solicitate permite acest lucru, acordul menționat la alineatul (1) litera (b) poate prevedea posibilitatea ca funcționarii din statul membru al părții solicitante să intervieveze persoane și să examineze registre.

(3) Funcționarii autorizați de partea solicitantă care utilizează posibilitățile prevăzute la alineatele (1) și (2) sunt în măsură să prezinte în orice moment o împuternicire scrisă în care le sunt indicate identitatea și calitatea oficială.”

39a. (nou) Articolul 86 se elimină.

39b. (nou) Se introduce următorul articol 86a în titlul IV capitolul III secțiunea 2:

„Articolul 86a

Competența de a adopta acte de punere în aplicare

(1) Comisia detaliază suplimentar, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura de recuperare: Respectivele acte de punere în aplicare stabilesc:

(a) aspectele practice necesare pentru aplicarea prezentei secțiuni în ceea ce privește trimiterea de informații, documente sau decizii prin mijloace electronice persoanei în cauză, în conformitate cu articolul 4;

(b) formatul instrumentului uniform menționat la articolul 79;

- (c) informațiile care trebuie furnizate părții solicitante de către partea solicitată cu privire la stadiul sau la rezultatul cererii și calendarul aplicabil în această privință;
- (d) măsurile care trebuie luate de către instituțiile vizate în cazul unei modificări sau retrageri a creanței care face obiectul unei cereri de recuperare;
- (e) norme detaliate suplimentare necesare pentru punerea în aplicare a articolului 75 alineatul (2), a articolelor 76, 77, 78, 79, 80 și 81, a articolului 82 alineatul (1), a articolului 83 al doilea paragraf, precum și a articolelor 84, 85 și 85a; și
- (f) stabilirea unui prag minim pentru sumele pentru care se poate formula o cerere de recuperare.

(2) Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 76b din Regulamentul (CE) nr. 883/2004.”

40. Articolul 87 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (4), mențiunea „articolul 34” se înlocuiește cu mențiunea „articolul 1 litera (vb)”;
- (b) la sfârșitul alineatului (6) se adaugă următoarea teză:

„Cu toate acestea, în cazul în care instituția căreia i s-a solicitat să efectueze controlul utilizează constatările și pentru acordarea prestațiilor, în nume propriu, persoanei în cauză în conformitate cu legislația pe care o aplică, ea nu poate pretinde cheltuielile menționate în teza precedentă.”

41. Articolul 89 alineatul (3) se elimină.

42. Articolul 92 se elimină.

43. La articolul 93, mențiunea „articolul 87” se înlocuiește cu mențiunea „articolele 87-87b”.

44. Se introduce articolul 94a, după cum urmează:

„Articolul 94a

Dispoziții tranzitorii specifice

Până la intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) nr. XXX, articolele 56 și 70 din versiunea regulamentului de punere în aplicare aflată în vigoare înainte de [data intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. xxxx] continuă să se aplice prestațiilor de șomaj pentru care au fost depuse cereri înainte de *[JO a se introduce data exactă corespunzătoare pentru 24 de luni de la intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx]*.

Articolele 56 și 70 din prezentul regulament aflate în vigoare înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) nr. XXX continuă să se aplice Luxemburgului până la *[JO a se introduce data exactă corespunzătoare pentru 3 ani de la data aplicării menționată la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) xxxx]*.

Cu toate acestea, Luxemburgul poate notifica Comisia că este necesar să se prelungească această perioadă cu încă 2 de ani. O astfel de notificare de prelungire se face în timp util, înainte de expirarea perioadei de trei ani menționate în alineatul anterior. Această notificare se publică în Jurnalul Oficial.

Articolul 73 din prezentul regulament aflat în vigoare înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx continuă să se aplice decontărilor de creanțe care au început înainte de *[JO a se introduce data exactă corespunzătoare pentru 24 de luni de la intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx]*.

Secțiunea 3 capitolul III titlul IV din prezentul regulament aflată în vigoare înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx continuă să se aplice cererilor și contestațiilor depuse înainte de *[JO a se introduce data exactă corespunzătoare pentru 24 de luni de la intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx]*.”

45. Articolul 96 se modifică după cum urmează:

(a) a doua teză de la alineatul (1) se modifică după cum urmează:

„Cu toate acestea, cu excepția articolului 107, Regulamentul (CEE) nr. 574/72 rămâne în vigoare și continuă să producă efecte juridice, în sensul:”

(b) după alineatul (1) se adaugă un nou alineat (1a):

„(1a) În sensul legislației menționate la alineatul (1), normele privind conversia monetară sunt reglementate de articolul 90 din prezentul regulament.”

Articolul 3

Intrarea în vigoare și data aplicării

Prezentul regulament intră în vigoare în prima zi a lunii următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acesta se aplică de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, cu excepția modificărilor referitoare la articolele 1 și 3, articolul 11 alineatul (2), articolul 12, articolul 13 alineatul (4a), articolele 19, 20, 30, 32, 33a, 34, 60a-65, 68 și 68b și anexele XII și XIII la Regulamentul (CE) nr. 883/2004, precum și la articolul 5 alineatele (1a)-(4), articolul 14 alineatele (1)-(5a), articolul 14 alineatul (12), articolele 16, 19a, 23-25, 28, 31, 32, 54a-56, 67, 70, 73 și 77-85 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009, care se aplică de la *[JO a se introduce data exactă corespunzătoare pentru 24 de luni de la intrarea în vigoare]*.

Modificarea referitoare la articolul 64 din Regulamentul nr. 987/2009 se aplică de la data de 1 ianuarie a anului calendaristic de după anul calendaristic în care a intrat în vigoare prezentul regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg,

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

Președintele

Președintele

ANEXĂ LA REGULAMENTUL (UE) XXXX

Anexele la Regulamentul (CE) nr. 883/2004 se modifică după cum urmează□

1. Anexa I se modifică după cum urmează:

(a) partea I se modifică după cum urmează:

(-i) secțiunea „ESTONIA” se înlocuiește cu următorul text:

„ESTONIA

Pensii alimentare în temeiul Legii privind prestațiile familiale din 1 ianuarie 2017”;

(i) secțiunea „SLOVACIA” se înlocuiește cu următorul text:

„SLOVACIA

Plăți pentru prestația de îngrijire de înlocuire acordate în temeiul Legii nr. 201/2008 Coll. privind prestația de îngrijire de înlocuire, astfel cum a fost modificată.”;

(ii) secțiunea „SUEDIA” se înlocuiește cu următorul text:

„SUEDIA

Ajutor pentru întreținere (capitolele 17-19 din Codul asigurărilor sociale)”.

(b) partea II se modifică după cum urmează:

(i) secțiunea „UNGARIA” se elimină;

(-ii) secțiunea „POLONIA” se înlocuiește cu următorul text:

„POLONIA

Indemnizație de naștere sub formă de plată unică (Legea privind prestațiile familiale).

Prestațiile unice pentru nașterea unui copil care a fost diagnosticat cu un handicap grav și ireversibil sau cu o boală incurabilă care pune în pericol viața, care își are originea în perioada dezvoltării prenatale a copilului sau în timpul travaliului”;

(ii) secțiunea „ROMÂNIA” se elimină;

(-iii) secțiunea „SLOVACIA” se înlocuiește cu următorul text:

„SLOVACIA

Indemnizație de naștere”;

(iii) se adaugă o nouă secțiune după „FINLANDA”, cu următorul text:

„SUEDIA

Indemnizație de adopție [capitolul 21 din Codul asigurărilor sociale (2001:110)]”

2. Anexa II se modifică după cum urmează:

(i) secțiunea „GERMANIA-AUSTRIA” se înlocuiește cu următorul text:

„GERMANIA-AUSTRIA

Articolul 14 alineatul (2) literele (g), (h), (i) și (j) din Convenția din 4 octombrie 1995 privind asigurările sociale (repartiția competențelor între ambele țări în ceea ce privește cazurile de asigurare trecute și perioadele de asigurare obținute); aplicarea respectivei dispoziții rămâne limitată la persoanele cărora li se adresează convenția.”;

(ii) secțiunea „SPANIA-PORTUGALIA” se elimină.

3. În anexa III, secțiunile referitoare la „ESTONIA”, „SPANIA”, „CROAȚIA”, „ITALIA”, „LITUANIA”, „UNGARIA”, „ȚĂRILE DE JOS”, „FINLANDA” și „SUEDIA” se elimină.

4. Anexa IV se modifică după cum urmează:

(a) se introduce secțiunea „ESTONIA” după „GERMANIA”;

(b) se introduce secțiunea „LITUANIA” după „CIPRU”;

(c) se introduce secțiunea „MALTA” după „UNGARIA”;

(d) se introduce secțiunea „PORTUGALIA” după „POLONIA”;

(e) se introduce secțiunea „ROMÂNIA” după „PORTUGALIA”;

(f) se introduce secțiunea „SLOVACIA” după „SLOVENIA”;

(g) se introduce secțiunea „FINLANDA” după „SLOVACIA”;

(h) se introduce secțiunea „REGATUL UNIT” după „SUEDIA”.

5. Anexa X se modifică după cum urmează:

(a) secțiunea „REPUBLICA CEHĂ” se elimină;

(b) în cadrul secțiunii „GERMANIA”, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) Prestații pentru asigurarea costurilor de subzistență, în temeiul dispozițiilor de bază, pentru persoanele care caută un loc de muncă, în conformitate cu cartea II din Codul social)”;

(c) în cadrul secțiunii „ESTONIA”:

(i) litera (a) se elimină;

(ii) [...];

(d) în cadrul secțiunii „UNGARIA”, la litera (b), „;” se înlocuiește cu „,”, iar litera (c) se elimină;

(e) se introduce următoarea secțiune „ROMÂNIA” după secțiunea „PORTUGALIA”:

„ROMÂNIA

Indemnizații sociale pentru pensionari (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2009 privind instituirea pensiei sociale minime garantate, aprobată prin Legea nr. 196/2009).”;

(f) secțiunea „SLOVENIA” se elimină;

(fa) în cadrul secțiunii „FINLANDA”, la litera (b), „;” se înlocuiește cu „,”, iar litera (c) se elimină;

(g) secțiunea „SUEDIA” se înlocuiește cu următorul text:

„SUEDIA

(a) ajutoare suplimentare de locuință pentru pensionari (capitolele 99-103 din Codul asigurărilor sociale);

(b) ajutor pentru întreținere pentru persoanele în vârstă (capitolul 74 din Codul asigurărilor sociale).”;

(h) în cadrul secțiunii „REGATUL UNIT”, la sfârșitul literei (e), „.” se înlocuiește cu „.” și se adaugă următorul paragraf:

„(f) componenta de mobilitate a plății pentru independența personală [partea 4 din Legea privind reforma protecției sociale din 2012 și partea 5 din Ordinul privind reforma protecției sociale (Irlanda de Nord) din 2015 - S.I. 2015/2006 (N.I. 1)].”

6. Anexa XI se modifică după cum urmează:

(a) în cadrul secțiunii „REPUBLICA CEHĂ”, paragraful existent devine punctul „1.” și după el se adaugă un nou punct cu următorul text:

„2. În pofida dispozițiilor articolelor 5 și 6 din prezentul regulament, în scopul acordării prestației suplimentare pentru perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației fostei Republici Federale Cehoslovacia, doar perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației Republicii Cehe pot fi luate în considerare pentru îndeplinirea condiției conform căreia este necesar cel puțin un an de asigurare de pensii în cadrul regimului ceh în limitele unui termen stabilit, după data dizolvării federației [§ 106a alineatul (1) litera (b) din Legea nr. 155/1995 Col. privind asigurările de pensii].”;

(b) în cadrul secțiunii „GERMANIA”, punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. În vederea acordării de prestații în numerar persoanelor asigurate care trăiesc în alt stat membru, în temeiul articolului 47 alineatul (1) din volumul V al Codului social (SGB), al articolului 47 alineatul (1) din volumul VII al SGB și al articolului 24i din volumul V al SGB, sistemele germane de asigurări calculează remunerația netă, pe baza căreia se evaluează prestațiile, ca și cum persoana asigurată ar trăi în Germania, cu excepția cazului în care persoana asigurată solicită o evaluare pe baza remunerației nete pe care o primește efectiv. În vederea acordării prestațiilor de concediu pentru creșterea copilului, în temeiul Legii federale privind indemnizația de concediu pentru creșterea copilului și concediul pentru creșterea copiilor (BEEG), persoanelor care trăiesc în alt stat membru, instituția competentă pentru acordarea prestației de concediu pentru creșterea copilului din Germania calculează venitul lunar mediu în conformitate cu alineatele 2c-2f ale legii, utilizate pentru evaluarea prestațiilor, ca și cum persoana ar trăi în Germania. În acest caz, dacă se aplică categoria de impozitare IV, în temeiul alineatului 2e punctul (3) a doua teză din BEEG, pentru că beneficiarul nu a fost încadrat în nicio categorie de impozitare în Germania în timpul perioadei de evaluare, acesta poate să solicite ca prestația de concediu pentru creșterea copilului să fie evaluată pe baza venitului său net efectiv impozitat în statul membru de reședință.”;

(c) în cadrul secțiunii „ESTONIA”, paragraful existent devine punctul „1.” și după el se adaugă un nou punct 2:

„2. În vederea calculării pro rata a indemnizației pentru incapacitatea de lucru, în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament, perioadele de ședere petrecute în Estonia vor fi luate în considerare începând de la vârsta de 16 ani până în momentul în care a survenit evenimentul.”;

(ca) secțiunea „MALTA” se înlocuiește cu următorul text:

„MALTA

Dispoziții speciale pentru funcționari

(a) doar în scopul aplicării articolelor 49 și 60 din prezentul regulament, persoanele încadrate în temeiul Legii privind forțele armate din Malta (capitolul 220 din Legislația Maltei), al Legii privind poliția (capitolul 164 din Legislația Maltei), al Legii privind penitenciarele (capitolul 260 din Legislația Maltei) și al Legii privind protecția civilă (capitolul 411 din Legislația Maltei) sunt considerate funcționari.

(b) pensiile plătibile în temeiul actelor sus-menționate și în temeiul Ordonanței privind pensiile (capitolul 93 din Legislația Maltei) sunt considerate, în sensul articolului 1 litera (e) din prezentul regulament: «regimuri speciale pentru funcționari.»;

(d) secțiunea „ȚĂRILE DE JOS” se modifică după cum urmează:

(i) punctul (1) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) dispozițiile din Zorgverzekeringswet (Legea privind asigurările de sănătate) și Wet langdurige zorg (Legea privind îngrijirea pe termen lung) referitoare la răspunderea pentru plata cotizațiilor se aplică persoanelor menționate la litera (a) și membrilor familiilor acestora. În privința membrilor de familie, cotizațiile sunt percepute asupra persoanelor din partea cărora provine dreptul la îngrijiri de sănătate, cu excepția membrilor de familie ai personalului militar care locuiesc într-un alt stat membru, caz în care acestea sunt percepute direct.”;

(ii) punctul (1) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„ (d) dispozițiile Zorgverzekeringswet (Legea privind asigurările de sănătate) privind încheierea tardivă a asigurării se aplică *mutatis mutandis* în cazul înregistrării tardive la CAK (Institutul Administrației Centrale) a persoanelor menționate la punctul 1 litera (a) subpunctul (ii).”;

(iii) punctul (1) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) persoanele care au dreptul la prestații în natură în temeiul legislației unui stat membru, altul decât Țările de Jos, care își au reședința în Țările de Jos sau petrec o perioadă de ședere temporară în Țările de Jos, au dreptul la prestații în natură în conformitate cu polița oferită asiguraților din Țările de Jos de către instituția de la locul de reședință sau de la locul de ședere, în conformitate cu articolul 11 alineatele (1), (2) și (3), articolul 19 alineatul (1) și articolul 20 alineatul (1) din Zorgverzekeringswet (Legea privind asigurările de sănătate), precum și la prestații în natură prevăzute de Wet langdurige zorg (Legea privind îngrijirea pe termen lung).”;

(iv) punctul (1) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

(f) în sensul articolelor 23-30 din prezentul regulament, următoarele prestații (pe lângă pensiile aflate sub incidența titlului III capitolele 4 și 5 din prezentul regulament) sunt considerate pensii cuvenite în temeiul legislației Țărilor de Jos:

- pensiile acordate în temeiul Legii privind privatizarea ABP (Wet privatisering ABP);
- pensiile acordate în temeiul Legii de abilitare privind pensiile militare (Kaderwet militaire pensioenen);
- prestațiile pentru incapacitate de muncă acordate în temeiul Legii privind prestațiile pentru incapacitate de muncă acordate militarilor (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen) (Legea privind incapacitatea de muncă a militarilor);
- pensiile acordate în temeiul Legii privind privatizarea fondului feroviar de pensii (Wet privatisering Spoorwegpensioenfonds);

- pensiile acordate în temeiul Regulamentului privind condițiile de muncă în cadrul Companiei Olandeze de Căi Ferate (Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen);
- prestațiile acordate persoanelor înainte de a atinge vârsta de pensionare legală în temeiul unei scheme de pensii, al cărei scop este de a oferi prestații la bătrânețe salariaților și foștilor salariați sau o prestație în caz de ieșire anticipată de pe piața muncii în temeiul unei reglementări în cadrul unui contract colectiv de muncă sau al unui contract de muncă oficial privind ieșirea anticipată de pe piața forței de muncă sau al unei reglementări privind ieșirea anticipată de pe piața forței de muncă pentru persoanele în vârstă de 55 de ani sau mai mult;
- prestațiile acordate personalului militar și funcționarilor publici în cadrul unui regim aplicabil în cazul concedierii, al pensionării și al pensionării anticipate;
- prestațiile acordate rudelor supraviețuitoare, care beneficiază de prestații de urmaș în temeiul uneia sau al mai multor dintre reglementările menționate anterior;
- alte pensii colective de invaliditate, pentru limită de vârstă și de urmaș în conformitate cu un acord de pensii sau o reglementare în materie pensii în sensul Legii privind pensiile (Pensioenwet).”;

(v) după punctul 1 litera (f) se introduce următoarea literă:

„(fa) astfel cum se menționează la articolul 69 alineatul (1) din Zorgverzekeringswet (Legea privind asigurările de sănătate), orice persoană care, în ultima zi a lunii precedente lunii în care împlinește vârsta de 65 de ani, primește o pensie sau o prestație care, în temeiul literei (f) din prezenta secțiune, este tratată drept pensie datorată în temeiul legislației neerlandeze, este considerată drept solicitant de pensie în temeiul articolului 22 din prezentul regulament până când persoana respectivă atinge vârsta de pensionare menționată la articolul 7a din Algemene Ouderdomswet (Legea generală privind pensiile pentru limită de vârstă).”;

(vi) punctul 1 litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) în sensul articolului 18 alineatul (1) din prezentul regulament, persoanele menționate la punctul 1 litera (a) subpunctul (ii) din prezenta anexă care petrec o perioadă de ședere temporară în Țările de Jos au dreptul la prestații în natură în conformitate cu polița oferită asiguraților din Țările de Jos de către instituția de la locul de ședere, în conformitate cu articolul 11 alineatele (1), (2) și (3), articolul 19 alineatul (1) și articolul 20 alineatul (1) din Zorgverzekeringswet (Legea privind asigurările de sănătate), precum și la prestații în natură prevăzute de Wet langdurige zorg (Legea privind îngrijirea pe termen lung).”;

(e) se introduce următoarea secțiune „SLOVACIA” după secțiunea „AUSTRIA”:

„SLOVACIA

În pofida dispozițiilor articolelor 5 și 6 din prezentul regulament, în scopul acordării prestației suplimentare pentru perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației fostei Republici Federale Cehoslovacia, doar perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației slovace pot fi luate în considerare pentru îndeplinirea condiției conform căreia este necesar cel puțin un an de asigurare de pensii în cadrul regimului slovac în limitele unui termen stabilit, după data dizolvării federației [§ 69b alineatul (1) litera (b) din Legea nr. 461/2003 Col. privind asigurările sociale].”;

(f) în cadrul secțiunii „SUEDIA”:

(i) punctele 1 și 2 se elimină;

(ii) la punctul 3, „(Legea 2000:798)” se înlocuiește cu următorul text:

„(capitolul 6 din Legea privind punerea în aplicare a Codului privind asigurările sociale referitor la capitolele 53-74)”;

(iii) la punctul 4:

- în paragraful introductiv, trimiterea la „capitolul 8 din Legea asigurărilor naționale [Lag (1962:381) om allmän försäkring]” se înlocuiește cu „capitolul 34 din Codul asigurărilor sociale”;
- la litera (b), trimiterea la „dispozițiile capitolului 8 punctele 2 și 8 din legea sus-menționată” se înlocuiește cu „dispozițiile capitolului 34 secțiunile 3, 10 și 11 din legea sus-menționată”, iar expresia „în temeiul Legii privind pensia de vârstă bazată pe venit (1998:674)” se înlocuiește cu expresia „în temeiul capitolului 59 din Codul asigurărilor sociale”;

(iv) la punctul 5 litera (a), trimiterea la „(Legea 2000:461)” se înlocuiește cu „capitolul 82 din Codul asigurărilor sociale”.

(g) în cadrul secțiunii „REGATUL UNIT”:

(i) punctele 1 și 2 se înlocuiesc cu următorul text:

„1. În cazul în care, în conformitate cu legislația Regatului Unit, o persoană care a atins vârsta de pensionare înainte de 6 aprilie 2016 poate avea dreptul la pensie pentru limită de vârstă dacă:

(a) cotizațiile unui fost soț sau partener declarat sunt luate în considerare ca și cum ar fi cotizațiile persoanei în cauză; sau dacă

(b) soțul, partenerul declarat, fostul soț sau fostul partener declarat al persoanei în cauză îndeplinește condițiile necesare cu privire la cotizație; în orice astfel de situație, în cazul în care soțul sau partenerul declarat ori fostul soț sau fostul partener declarat desfășoară sau a desfășurat o activitate salariată sau independentă și a fost sub incidența legislației a două sau mai multe state membre, se aplică dispozițiile titlului III capitolul 5 din prezentul regulament în vederea stabilirii dreptului la pensie în temeiul legislației Regatului Unit. În acest caz, trimiterile la „perioade de asigurare” din capitolul 5 menționat anterior se interpretează ca trimiteri la perioade de asigurare realizate de:

(i) soț, partenerul declarat, fostul soț sau fostul partener declarat, în cazul în care solicitarea este făcută de:

- o persoană căsătorită sau un partener declarat sau
- o persoană a cărei căsătorie sau parteneriat declarat a încetat în alt mod decât prin decesul soțului sau al partenerului declarat sau

(ii) fostul soț sau partener declarat, în cazul în care cererea este făcută de:

- un văduv sau partener declarat care, imediat înainte de vârsta de pensionare, nu are dreptul la alocația de părinte supraviețuitor sau
- o văduvă al cărei soț a decedat înainte de 9 aprilie 2001, care, imediat înainte de vârsta de pensionare, nu are dreptul la alocație de mamă văduvă, la alocație de părinte supraviețuitor sau la pensie de văduvă sau care are dreptul doar la o pensie de văduvă în funcție de vârstă, calculată în temeiul articolului 52 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament; în acest sens, „pensie de văduvă în funcție de vârstă” înseamnă o pensie de văduvă plătită la o rată redusă în conformitate cu secțiunea 39 punctul 4 din Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială (Social Security Contributions and Benefits Act) din 1992.

Prezentul punct nu se aplică persoanelor care ating vârsta de pensionare la data de 6 aprilie 2016 sau după acea dată.

(2) În scopul aplicării articolului 6 din prezentul regulament dispozițiilor care reglementează dreptul la o alocație de asistență, la o alocație de îngrijitor, la o alocație de subzistență pentru persoanele cu handicap și la o plată pentru independența personală, o perioadă de activitate salariată, independentă sau de rezidență desfășurată pe teritoriul unui stat membru, altul decât Regatul Unit, este luată în considerare în măsura în care este necesar pentru a îndeplini condițiile referitoare la perioadele obligatorii de prezență în Regatul Unit, anterior datei la care rezultă prima dată dreptul la prestația în cauză.”

(ii) punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. Atunci când se aplică articolul 46 din prezentul regulament, în cazul în care persoana în cauză se află în incapacitate de muncă ce duce la invaliditate în timp ce se află sub incidența legislației unui alt stat membru, Regatul Unit ia în considerare, în sensul secțiunii 30A alineatul (5) din Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială (Social Security Contributions and Benefits Act) din 1992, al părții 1 din Legea privind reforma protecției sociale din 2007 sau al dispozițiilor corespunzătoare în vigoare în Irlanda de Nord, toate perioadele în care persoana în cauză a primit, pentru această incapacitate de muncă:

- (i) prestații de boală în numerar, un salariu sau o remunerație sau
- (ii) prestații în înțelesul titlului III capitolele 4 și 5 din prezentul regulament, acordate pentru invaliditatea care a urmat incapacității de muncă, în temeiul legislației celui alt stat membru,

ca și cum ar fi perioade de prestații pentru incapacitate temporară de scurtă durată plătite în conformitate cu secțiunea 30A punctele 1-4 din Legea privind cotizațiile și prestațiile de securitate socială (Social Security Contributions and Benefits Act) din 1992, alocație pentru încadrare în muncă și sprijin (etapa de evaluare) plătită în conformitate cu partea 1 din Legea privind reforma protecției sociale din 2007 sau cu dispozițiile corespunzătoare în vigoare în Irlanda de Nord.

La aplicarea acestei dispoziții se iau în considerare doar perioadele în care persoana s-ar fi aflat în incapacitate de muncă în sensul legislației Regatului Unit.”

7. După anexa XI, se inserează următoarele anexe:

„ANEXA XII

PRESTAȚII PENTRU ÎNGRIJIREA PE TERMEN LUNG ACORDATE PRIN
DEROGARE DE LA ARTICOLUL 33A ALINEATUL (2)

[Articolul 33a alineatul (2)]

AUSTRIA

Prestația pentru îngrijirea pe termen lung în numerar (Legea federală privind prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung, BGBl. I nr. 110/1993, cu modificările ulterioare) acordată ca urmare a unor accidente de muncă sau a unor boli profesionale este coordonată în conformitate cu titlul III capitolul 2, Prestații în cazul unor accidente de muncă și boli profesionale.

FRANȚA

(a) alocația pentru ajutor constant (Codul securității sociale, articolul L355-1) este coordonată în conformitate cu titlul III capitolul 4, Prestațiile de invaliditate, sau cu titlul III capitolul 5, Pensiile pentru limită de vârstă, în funcție de prestația față de care suplimentul pentru îngrijire se plătește în plus.

(b) prestația suplimentară pentru ajutor constant (Codul securității sociale, articolul L434-2) este coordonată în conformitate cu titlul III capitolul 2, Prestații pentru accidente de muncă și boli profesionale.

GERMANIA

Prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung în cazul unor accidente de muncă și boli profesionale (Volumul VII punctul 44 din Codul social german) sunt coordonate în conformitate cu titlul III capitolul 2, Prestații pentru accidente de muncă și boli profesionale.

POLONIA

Suplimentul pentru îngrijire (Legea din 17 decembrie 1998 privind pensiile de limită de vârstă și de invaliditate plătite din Fondul de asigurare socială) este coordonat în conformitate cu titlul III capitolul 4, Prestațiile de invaliditate, sau cu titlul III capitolul 5, Pensiile pentru limită de vârstă, în funcție de prestația față de care suplimentul pentru îngrijire se plătește în plus.”;

„ANEXA XIII

PRESTAȚII FAMILIALE ÎN NUMERAR CARE AU CA SCOP ÎNLOCUIREA VENITURILOR ÎN PERIOADELE DE CREȘTERE A COPILULUI

(Articolul 68b)”.

Partea I Prestații familiale în numerar care au ca scop înlocuirea veniturilor în perioadele
de creștere a copilului ¹¹

[Articolul 68b alineatul (1)]

11 Cipru, Grecia, Malta, Irlanda, Țările de Jos și Regatul Unit au arătat că prestațiile lor familiale nu pot fi considerate prestații familiale în numerar care au ca scop înlocuirea veniturilor în perioadele de creștere a copilului (vă rugăm să rețineți că prezenta notă de subsol este introdusă numai în scop informativ și că nu va fi inclusă în textul final atunci când acesta va fi publicat în JO).

AUSTRIA

- (a) indemnizație forfetară pentru îngrijirea copilului (Legea privind indemnizația pentru îngrijirea copilului, 2001/103)
- (b) indemnizație pentru îngrijirea copilului care înlocuiește veniturile lucrative (Legea privind indemnizația pentru îngrijirea copiilor, 2001/103)
- (c) indemnizație pentru partener (Legea privind indemnizația pentru îngrijirea copilului, 2001/103)

BELGIA

Dreptul la concediu pentru creșterea copilului în cadrul unei întreruperi a carierei profesionale (Decretul regal 29/10/1997 privind introducerea concediului pentru creșterea copilului în cadrul unei întreruperi a carierei profesionale)

BULGARIA

- (a) prestația de maternitate și naștere (Codul asigurărilor sociale, publicat în MO nr. 110 din 17.12.1999, în vigoare începând cu 1 ianuarie 2000), începând cu cea de a 6-a lună de vârstă a copilului
- (b) prestația pentru adoptarea unui copil cu vârsta între 2 și 5 ani (Codul asigurărilor sociale, publicat în MO nr. 110 din 17.12.1999, în vigoare începând cu 1 ianuarie 2000)
- (c) prestația pentru creșterea unui copil mic (Codul asigurărilor sociale, publicat în MO nr. 110 din 17.12.1999, în vigoare începând cu 1 ianuarie 2000)

REPUBLICA CEHĂ

Indemnizație pentru creșterea copilului (Legea privind asistența socială de stat nr. 117/1995 Coll., cu modificările ulterioare)

DANEMARCA

- (a) compensație pentru remunerație (Legea privind indemnizația compensatorie de maternitate pentru sectorul privat), începând cu a 15-a săptămână după naștere
- (b) prestații în numerar de maternitate și paternitate (Legea de consolidare privind dreptul la concediu și prestațiile în caz de naștere), începând cu a 15-a săptămână după naștere

ESTONIA

Prestație pentru creșterea copilului (Legea privind prestațiile familiale din 15 iunie 2016)

FINLANDA

Indemnizație pentru creșterea copilului (Legea privind asigurările de sănătate, 1224/2004)

FRANȚA

- (a) completarea aplicabilă pentru libera alegere privind activitatea (copiii născuți/adoptați înainte de 1 ianuarie 2015) (articolul 60-II din Legea privind finanțarea securității sociale pentru 2004)
- (b) prestație partajată pentru creșterea copilului (PreParE) (copiii născuți la 1 ianuarie 2015 sau ulterior) (articolul 8-I-7° - Legea nr. 2014-873 din 4 august 2014 pentru asigurarea unei egalități reale între femei și bărbați)

GERMANIA

Indemnizație pentru creșterea copilului (Legea privind indemnizația pentru creșterea copilului și concediul pentru creșterea copilului)

UNGARIA

Indemnizație pentru îngrijirea copilului (Legea LXXXIII din 1997 privind serviciile din cadrul sistemului de asigurare obligatorie de sănătate)

ITALIA

Indemnizație pentru concediul pentru creșterea copiilor (Decretul legislativ nr. 151 din 26 martie 2001)

LETONIA

Prestație pentru părinți (Legea privind indemnizația de maternitate și asigurarea de sănătate din 6.11.1995)

LITUANIA

Prestație pentru îngrijirea copilului (Legea Republicii Lituania din 21 decembrie 2000 privind asigurările sociale de boală și maternitate nr. IX-110; cu modificările ulterioare)

LUXEMBURG

Venit de înlocuire pe perioada concediului pentru creșterea copilului (Legea din 3 noiembrie 2016 de reformare a concediului pentru creșterea copilului)

POLONIA

(a) un supliment la indemnizația familială pentru îngrijirea copilului în perioada concediului pentru creșterea copilului (Legea din 28 noiembrie 2003 privind prestațiile familiale)

(b) prestație pentru creșterea copilului (Legea din 28 noiembrie 2003 privind prestațiile familiale)

PORTUGALIA

(a) indemnizație pentru creșterea copilului (Decretele-lege nr. 89/2009 din 9 aprilie 2009 și nr. 91/2009 din 9 aprilie 2009), începând cu a 7-a săptămână după nașterea copilului

(b) indemnizație prelungită pentru creșterea copilului (Decretele-lege nr. 89/2009 din 9 aprilie 2009 și nr. 91/2009 din 9 aprilie 2009)

(c) indemnizație pentru adopție (Decretele-lege nr. 89/2009 din 9 aprilie 2009 și nr. 91/2009 din 9 aprilie 2009)

ROMÂNIA

Indemnizație lunară pentru creșterea copiilor (Ordonanța de urgență nr. 111/2010 din 8 decembrie 2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, cu modificările și completările ulterioare)

SLOVACIA

Indemnizație pentru creșterea copilului (Legea privind indemnizația pentru creșterea copilului nr. 571/2009, cu modificările ulterioare)

SLOVENIA

(a) Compensație pentru creșterea copilului (Legea privind protecția parentală și prestațiile familiale, Monitorul Oficial nr. 26/14 și 15/90, ZSDP□1)

(b) Indemnizație pentru creșterea copilului (Legea privind protecția parentală și prestațiile familiale, Monitorul Oficial nr. 26/14 și 15/90, ZSDP1)

SUEDIA

Prestație pentru creșterea copilului (Legea privind asigurările sociale)

Partea II Statele membre care acordă integral prestațiile familiale menționate la articolul 68b

[Articolul 68b alineatul (2)]

ESTONIA

FINLANDA

LITUANIA

LUXEMBURG

SUEDIA.”